

Boží duha zelená,
na polovic červená;
kdo ji nejdříve uhlídá,
tomu Pán Bůh štěstí dá.

Z Čech

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CI

STŘEDA 9. ČERVNA 1993 - ČÍSLO - 52 WEDNESDAY JUNE 9, 1993

65c

ZPRÁVY

NEW YORK

Sta nezákonných čínských přistěhovalců - Někteří v obchodním obleku a jiní v spodním prádle - skočilo do vod Atlantiku, když jejich loď narazila na břeh a uvázla na pláži v New York City. Asi sedm lidí zemřelo - čtyři se utopili a tři zemřeli po záchraně. 30 dalších je v nemocnici.

Víc než 200 nezákonných imigrantů z lodi uprchlo a asi 100 jich bylo odvedeno na břeh. Po dalších se pátrá.

"Vypadalo to skoro jako invaze Normandie", řekl policejní detektiv Ming Li, který se dostavil krátce po tom co 150-tistopová nákladní loď Golden Venture narazila na břeh ve dvě hodiny po půlnoci v Queens, po třech měsících na moři. Někteří plavali a brodili se na břeh, nesli si plastické pytle se svými věcmi. Mnoho jich muselo být vytaženo z vody asi 53 stupňů "teplé".

Záchranný člun je šlehan vysokým příbojem u nákladní lodi, která přepašovala imigranty z Číny. Jeden lehký člun - skiff - pobřežní hlídky se v rychlém proudu převrhl.

Zklamání idealisté

Karel Moudrý — RFE

Je to tak trochu, nebo tak trochu moc — jako ve škole. Naivní či idealistický kantor svěří třídní pohromu, zdatného jedince, který už dvakrát propadl, chodí za školu, kouří pravidelně na záchodě a plete si vytrvale rovnici o jedné neznámé s klínovým písmem, premiantovi. Premiant třídy, který si soustavně myje ruce, nepřetržitě se hlásí, umí vždy víc než musí a zdraví uctivě starší, pomáhá slabším a vůbec jeví známky rozpadu osobnosti, takový premiant se ujme pologramotného darebáka, aby se posléze potvrdilo železné pravidlo: vzorný darebákovi nepomůže, naopak — za čas najde vyděšený třídní učitel bývalého premianta s cigaretou, jak v družném hovoru na školním dvorku plánuje se svým novým vzorem i rádcem, kdy zase půjdou za školu.

I po listopadu 1989 bylo a to všude na světě mnoho idealistů, očekávajících, že dosud nepochybně nespokojené obyvatelstvo země východního bloku bude více cenit nečekaně nabytou svobodu než obtíže

Pokračování na str. 5

Můžeme se učit chybami Japonců

Paul Harvey
Conservative Chronicle, 21. dubna 1993

11. dubna — Zdá se to jako před chvílí, kdy byli japonští dělníci dávání za příklad oddanosti, disciplíny a nadšení.

V polední přestávce, na továrním nádvoří dostávali "pep talks" povzbudivé přednesy, a zpívali písně svého podniku, které pobízely k práci.

"Není divu," usuzovali američtí dělníci, že japonské výrobky na světovém trhu nabízejí víc za méně (peněz)."

Američtí obchodníci navštěvovali Japonsko a vraceli se s chválou na výkonnost japonského vedení a těsné tolerance (dovolené úchytky) jejich produktů.

Dnes, méně než deset let později japonské, kdysi tak dynamické hospodářství pokulhává; tisíce malých podniků jde do úpadku, i velké zápasí — a sebevražd, přičítaných finančním problémům, je "pandemo-

Pokračování na str. 4

Planeta zlatožroutů

(sci-fi)

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Miliardy pozemských roků již kroužila planeta U-D-A kolem svého slunce kdesi na pokraji mlhoviny X-2000. Vzdálena od planety Země sta světelných let. Stejně jako na Zemi i na planetě U-D-A žili lidé na vysokém stupni vývoje. Jakýsi neznámý zvrat, možná vyvolaný nějakou dávnou živelní katastrofou, však způsobil, že vývoj šel dvěma cestami. Jednak vznikla nepřilíš početná skupina lidí zvláštních vlastností, která se ujala vlády na celé planetě a pak také mnohonásobně početnější druhá skupina lidí, která byla těmi prvními pokládána za podřadnou rasu.

Planeta U-D-A žila pod znamením zlata. Zlatavou září svých paprsků ji zalévalo a zahřívalo její planetární slunce, zlato bylo i symbolem života a moci vládnoucí kasty JEHUD. Zlato proudilo namísto krve i žilami jejich příslušníků. Zlato bylo hlavní složkou jejich potravy, bez které nemohli žít. Šat zlatavé barvy nosili jen oni. Ze zlata byla stvořena i

Pokroč. na str. 4

DOVOLENÁ S POLITIKOU

ATAMAN

Po roce jsem se opět přijel nadýchat čerstvého vzduchu, ale víc než vzduchu jsem byl zvědav na tamní politické ovzduší. Nebýt benzinového šoku, zájem o pražské centrum by byl minimální. Nikoliv proto, že právě probíhaly žně! — A tak jsme ve frontách na benzin svorně nadávali na všelicos a dost ostře. Vlna vzrušení po týdnu opadla a o politice se opět nechtělo jakoby nic vědět.

Venkov ostatně vždycky působil dojemem nezájmu o politiku. V posledních čtyřiceti letech to platilo stoprocentně, nyní je to pravda jen částečná. Lidé pozorují mlčky! Extrovertní jednotlivci, kteří hodlají v příští volební kampani udávat tón, se veřejně bijí do hlavy, koho že to v červnu volí!!! Přijít se prý už nesmí naletět žádnému darebáctví, byt' by k němu vybízel pan Jánevímko.

O reprivatizaci se na venkově nemluví, jako by šlo o výmysl pomýlených pražských hlav. Rovněž o eventualitě odluky církve od státu

Pokračování na str. 5

ZPRÁVY

BĚLEHRAD

Nosí zbraň, byl nařčen z válečných zločinů a říká, že by rozbil Itálii raketami SS-20, kdyby Západ napadl jeho bratry Srby.

Vojislav Seselj může být darebák v očích světa, ale minulý týden postoupil v Srbsku kupředu, jak jeho odpůrci mizejí.

Seselj pracoval těžce na prosazení jugoslávského presidenta Cosiče, a znovu a znovu napadal vůdce opozice Vuka Draskoviče. Po týdnu politických otřesů je Dobrica Cosič venku a Draskovič je za mřížemi.

Seselj, ultranacionalista, neústupně obhajuje srbské bojovníky v Bosně, někdy i srbský prezident Milošević vypadá vedle něj příliš mírný.

Milošević a Seselj jsou spojenci, oba podporovali krvavou etnickou válku v Bosně. Avšak Milošević náhle změnil tvář a začal propagovat mírový plán UN Vance-Owena. Když Milošević nabádal bosenské Srby, aby plán přijali, byl Seselj stále ještě proti němu.

Seselj mluví dobře anglicky, ale často odmítá mluvit. "Nerad mluvím anglicky, a nerad to slyším," řekl americkému žurnalistovi. "A nemám rád Američany."

Někteří říkají, že Miloševićovo spojení s Seseljem je nebezpečné, protože jednoho dne Seselj se pokusí strhnout moc na sebe.

A zatímco politické intriky v Bělehradě pokračovaly, pokračovaly také boje v Bosně.

GARMISCH, Německo

Ruský ministr obrany Pavel Gračev vyjádřil postoj Kremlu minulý víkend americké delegaci, kterou vedl ministr obrany Les Aspin, že totiž Rusové nechtějí, aby vláda U.S. zůstala neutrální v jejich sporu s Ukra-

Jeptišky se seřadily k nedělním volbám v Madridu. Ačkoliv korupci postižená socialistická strana šla do voleb, v značných nesnázích, dařilo se jí lépe než se očekávalo.

jinou. Chtějí, aby Spojené státy použily svého vlivu na Ukrajinu, aby splnila svůj slib, daný v r. 1992, že předá svých téměř 2,000 nukleárních zbraní sousednímu Rusku.

Gračev řekl, že Rusko nemá zájem na nějakém kompromisu, jako rozebrání zbraní a jejich uskladnění na Ukrajině pod mezinárodním dozorem.

Americký ministr obrany později letěl do Kijeva mluvit s ukrajinským ministrem obrany Konstantinem Morozovem. V pondělí se měl setkat s prezidentem Leonidem Kravčukem a pak jít na schůzku s členy ukrajinského parlamentu.

Aspin rovněž řekl v neděli, že americká Navy udělala "dramatickou změnu ve svých ponorkových operacích, aby se vyhnula opakování dvou nedávných srážek s ruskými ponorkami v arktických vodách.

Aspin také řekl, že se s Grače-

vem usnesli během debat v Němecu na plánu k zlepšení vojenských vztahů, včetně nikdy předtím nepořádaných společných manévru k udržení míru.

MOSKVA, Rusko

Mnoho rozzlobených delegátů mělo v plánu bojkotovat pondělní zvláštní konstituční zasedání Borise Jelcina. Mezi nimi byli také důležití legislativní vůdci z asi padesáti ruských oblastí etnických republik, kteří řekli, že se nevrátí do shromáždění, jestli Jelcin neuvolní svou kontrolu nad jednáním a nedovolí delegátům pomáhat připravovat agendu.

Shromáždění, které začalo v sobotu, bylo pečlivě připraveno Jelcinovými pobočníky, což nepomohlo obvinění, že Jelcin má tajný záměr stát se diktátorem.

Viceprezident Alexander Rutskoi, kritik prezidentovy politiky nebyl, podle slov svého přítele, přípuštěn k začátečnímu zasedání. Prý šel do své kanceláře v Kremlu a chvíli poslouchal konferenci na rádiu. Pak, znechucen, odešel domů.

Jestli se bojkot nerozšířil je možné, že se uskuteční Jelcinův plán a 700-členné shromáždění schválí návrh na novou ústavu, založenou hlavně na jeho vlastních ideách silného presidenta a poměrně slabý zákonodárny sbor.

WASHINGTON

President Clinton měl v neděli strategickou schůzku se svými poradci. Účelem bylo pozměnit jeho ekonomický plán, aby bylo zajištěno schválení senátu.

Pak na programu NBC "Meet the Press" Bentsen varoval, že kdyby plán nebyl schválen, mohlo by to znamenat návrat do hospodářské krize, protože neexistuje žádná alternativa.

Republikáni byli povzbuzeni sobotním vítězstvím republikánské kandidátky Kay Bailey Hutchisové v Texasu a předpovídali, že ztráta demokratického křesla v senátu by mohla znamenat porážku Clintonova plánu.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny ténadře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS In US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

BARCELONA, Španělsko

Pes rasy St. Bernard, použitý k přepašování kokainu, byl zadržen na letišti v Barceloně, když se svou majitelkou přiletěl z Kolumbie, podle policejní zprávy.

Policie měla podezření, když vystoupila žena z pátečního letu z Bogoty doprovázena obrovským psem. Prošla prostorem celnice s nápisem "Nic k proclení", ale byla zatčena než opustila letiště.

Veterináři operovali psa jménem Pachola, a našli v jeho žaludku 11 malých sáčků, obsahujících 4.2 libry čistého kokainu.

Pachola se teď zotavuje na klinice.

ANCHORAGE, Aljaška

Připojena provazem ke svým synům - dvojčatům, Joni Phelps se pohybovala po inčích až na vrcholek hory Mt. McKinley, udělala chybný krok blízko 9 stop hluboké propasti, a pak rychle nabyla pevného postavení.

Phelpsová, 54, horolezkyně z Pennsylvanie, vůbec neviděla nebezpečí. Polovinu svého života je slepá. Národní služba parku říká, že Phelpsová je první slepá žena, která se vyšplhala na horu 20,300 stop vysokou, nejvyšší na tomto kontinentě. 29-letí synové Phelpsové se přestěhovali na Aljašku za dobrodružstvím. Vylézt na McKinley byl nápad jejich matky.

Phelpsová pracovala s trenérem celou zimu, zvedala těžká závaží a učila se vázat uzle a také se cvičila v tom jak zastavit pád zaseknutím sekery do ledu. Marty a Mike se trenovali v běhání, učili se stavět ze sněhu přístřeší a cvičili se v záchranných pracích.

Tito tři strávili 16 dní při stoupání na McKinley /která se také jmenuje Denali/. Stoupali po částech, aby se přizpůsobili k nadmořské výšce. Desátý den museli přečkat čtyřdenní sněhovou bouři ve stanu za stěnou ze sněhových bloků, chránění před větrem o rychlosti asi 70 mil za hodinu.

Na vrcholku strávili méně než půl hodiny, vyfotografovali se a vydali se na cestu zpět, když teplota klesla na nulu a zvedal se vítr.

Krása je dítětem lásky.

H. Ellis

Motorista sedí ve svém autě na 96. ulici a Stony Island Avenue na jižní straně Chicaga. Jiná opuštěná auta plovou kolem. V pondělí spadlo víc než 3 inče deště během dvou hodin.

Ilegální imigranti se v neděli choulili na pláži Rockaway Beach v New York City. Přes 200 jich skočilo do moře, když loď uvázla na mělčině, a mnoho jich muselo být vytaženo z vody a ošetřeno.

MONROVIA, Liberie

Rebelové zamordovali v neděli 300 uprchlíků - většinou ženy a děti, na opuštěné plantáži blízko Monrovie, podle slov úředníka UN, "v orgii zabíjení a mrzačení".

Tento masakr byl nejhorší v 3 a půl leté občanské válce od té doby co vládní vojáci zabili 600 členů soupeřících kmenů v Monrovi v r. 1990.

"Podřezávali hrdla, uřezávali hlavy, vyhřezávali mozky, otvírali žaludky a vytahovaly střeva, lámali nohy a stříleli - tolik střelných ran že nemůžete pochopit proč," řekl Augustine Mahiga, představitel komisaře UN pro uprchlíky. Řekl, že zabíjení začalo hned po půlnoci v sobotu, a muselo trvat dvě hodiny.

Mahiga řekl, že svědkové vinili rebely partyzánského vůdce Charlese Taylora, kteří začali válku v r. 1989. Od té doby upadla Liberie do zmatku, a víc než polovina jejich 2.3 milionu obyvatel jsou uprchlíci.

Ale Taylor popřel zodpovědnost za masakr. Řekl, že je to další pokus dát jeho armádě "špatné jméno".

Mahiga hlásil, co mu řekli ti, kteří masakr přežili v opuštěném komplexu společnosti Firestone na největší gumovníkové plantáži světa. Prý Taylorovi partyzáni přišli po půlnoci den po tom co UN v té oblasti rozdělovala rýži. "Sebrali rýži a pak začli zabíjet a mrzačit

lidí. Šli od domu k domu a za bíteli celé rodiny tím nejstrašnějším způsobem," řekl. Druhý tábor byl napaden a počet obětí tam by mohl být mnohem vyšší.

MADRID, Španělsko

Skandály, korupce a hospodářská krise způsobily, že Socialistická strana si stěžila udržela moc v nedělních celonárodních volbách. Socialisté ztratili 16 ze svých 175 parlamentních křesel, avšak zůstali vedoucí stranou. Očekává se, že utvoří koaliční vládu s dvěma menšími stranami. Bylo to poprvé od doby, kdy se Španělsko stalo demokracií v letech 70-tých.

MOGADISHU, Somálsko

V neděli začla evakuace, když bylo zabito nejméně 22 členů vojska UN a 23 Somálců, v nejkrvavější den pro udržovatele míru Společnosti národů v posledních třech desetiletích.

Zvláštní vyslanec UN dával vinu válečnému lordovi Mohamedu Farrah Aididovi za sobotní boj, který se odehrál pouhý měsíc po tom co velení mezinárodní vojenské koalice přešlo od Spojených států na Společnost národů.

Při výjimečném zasedání, Bezpečnostní rada UN žádala, aby jednohlasně rozhodla, že mají být zatčeni ti, kteří zabili udržovatele míru. Resoluce také zdůraznila, aby velitelé udělali "všechna potřebná opatření" k jejich ochraně v budoucnosti.

Boj vypukl, když vojáci UN prováděli inspekci míst, kde byly uskladněny zbraně, odňaté Somálcům, podle nařízení UN. Zabití vojáci byli většinou Pakistánci, kteří nedávno nahradili v Mogadishu americké námořníky. Přes 100 Somálců bylo zraněno, a 15 až 23 jich zemřelo v nemocnicích.

Planeta zlatožroutů...

modla, kterou uctívali — velké zlaté tele na vysokém zlatém sloupu, zdobeném úponky a listy rozličných rostlin, samozřejmě zlatých. Kasté JEHUD náleželo na planetě vše, co tam bylo i co tam žilo.

Podřadnou rasou byl lid požíračů masa, který se vyvinul onou druhou linií. Zlatě odění vládci pohrdavě příslušníky této kasty nazývali GOJ. A oni na oplátku nazývali své vládce zlatožrouty. Sami zlatem opovrhovali. Přednost dali dobře propečenému kousku prasete s chřupavou, zlatavou kůrčičkou. Takovému pokrmu se naopak vyvolená kasta JEHUD s příznaky hrůzy vyhýbala. Jenomže prasátka se množila, ale zlata ubývalo. Lidé kasty GOJ si liboval, ale v kastě vládců začínal řádit hlad. Mnozí se snažili nedostatkové zlato nahradit safíry a rubíny, což je sice na chvíli nasýtlo, ale zároveň přineslo i nečekané následky. Po rubínech začala v kastě JEHUD závatně stoupat porodnost. Příslušníků kasty přibývalo, ale zlata bylo, čím dál tím méně. Začaly se vyskytovat případy krádeží zlata. Zle se pak situace vyhroutil jednoho rána, když Velký Rábí, nejvyšší z nejvyšších, našel ulámané zlaté výhonky a listy na sloupu doposud nedotčené kastovní modly. To byl vrchol.

Hlad doléhal jen na vládnoucí kastu zlatožroutů. Lidé z opovrhované kasty GOJ se vesele krmili svými pečenými vepřičky. Na zlatem oděných příslušnících kasty vládců začínal šat viset, z jejich tváří se vytrácela zdravá zlatavá barva. Již se na sebe navzájem neusmívali, v očích jim probleskovala závist a podezřívavost. Stačilo, aby jeden uzřel u druhého o trochu větší kousek zlata a již se na něho bez výstrahy vrhnul. Začaly se vyskytovat i vraždy! To donutilo Velkého Rábí k rozhodnému kroku. Nechal svolat do Velké Gogy radu starších i sbor mudrců a seznámil je se svým rozhodnutím. Rázně jim sdělil, že pro záchranu kasty existuje jediné řešení. Vyslat malou skupinku vybraných, mladých příslušníků kasty do vesmíru, aby tam vyhledali jinou planetu, která by dostatkem zlata mohla jejich kastě zaručit novou budoucnost. Kručení, které se ozývalo z hladovějících žaludků starších i mudrců vzal Velký Rábí jako mručení souhlasu a hned začal vydávat nařízení k realizaci plánu.

Lid kasty GOJ zatím klidně pojídal své pečinky a z nastalého shonu měl jen legraci. K Velké Góze se z celé planety sjížděli vybraní mladí příslušníci kasty JEHUD, aby se před komisí starších a mudrců podrobili poslední selekci. Nebylo to nikterak jednoduché. Již při příchodu před komisí prošli kandidáti první zkouškou. Jak neměli dokonale typickou chuť své rasy, lidem GOJ posměšně nazývanou "plat-fus-marš", bez milosti byli vyřazeni za hry. Uvnitř Velké Gogy to hučelo, jako v úle. Mudrci a starší v zlatých talárech mluvili jeden přes druhého, někteří se mezi sebou i hádali, jako báby na trhu. Zjistila-li komise u některého z kandidátů jen nepatrnou špetičku příznaků pro jejich kastu nebezpečné nemoci nazývané "char-ak-ter", bylo zle. Zato vilnost a chamtivost byly doporučujícími znaky. Zkoumala se rasová čistota kandidátů nejméně deset pokolení zpět a také na vnější vzhled prověřovaných nebylo zapomínáno. Neměl-li některý z kandidátů dost typicky tvarovaný čichník, jak nazývají výstupek trčící ze středu tváře, nebo málo převislý spodní ret, byl vyřazen.

Nakonec se přece jen radě starších a mudrům podařilo vybrat padesát párů, které dokonale kastu JEHUD reprezentovaly. Byla to přehlídka, jakou planeta U-D-A ještě nikdy nezažila. Velký Rábí vyslal do všech stran planety heraldy se zlatými troubami, aby svolali veškeren lid JEHUD na den sabatu k Velké Góze. Jak potom lidé ve zlatých, slavnostních řízích přicházeli, pouštěli jim kastovní lékaři nejprve žilou a odebrané tekuté zlato hned dávali pro posílení vybraným emisarům, připraveným na cestu ke hvězdám. Pro toto cestování nepřipravovala rada starších žádné kosmické lodě. Něco takového bylo dávnou minulostí. Pro přenos vesmírem měli mudrci připraveni jednodušší postup. Přenos pomocí kumulace myšlenek. Nyní tedy shromáždili na rovné střeše Velké Gogy stovku vybraných emisarů a kolem stojícímu lidu kasty JEHUD nařídil Velký Rábí upnout zrak i myšlenky k emisarům na střeše a přát si intenzivně, aby vzletěli do vesmíru za svých úkolem. Zástupy zlatooděnců se začaly vlnit, z jejich řad se vznášelo ke střeše Velké Gogy stále sílící "aj-vaj-vaj", které se posléze změnilo přímo ve vytí. Chvilí se nic nedělo, ale pak se náhle začaly siluety emisarů zvolna rozplývat, až se vytratily docela. Vyslanci kasty pojídačů zlata byli na cestě vesmírem.

Vyčerpanému lidu kasty nechal Velký Rábí rozdat po kotoučku zlata a s požeňáním jej propustil. Většinu však darovaný kotouček nestačil na obnovení vydaných sil a tak začali hledat další zlato. Některé jejich hlad zahnal i do domků opovrhovaných z lidu GOJ, v domnění, že tam najdou zlato. Nalézali však jen mísy řízků, napečených z mlad'oučkových prasátek, před kterými s hrůzou utíkali. A lid kasty GOJ se bavil. S chechtotem nabízel samozvaným hostům mísy svých vepřových pochoutek a ještě více se chechtal nad jejich zděšeným útekem. Pak však usedl sám k plným talířům a hodoval, až mu omastek po bradách stékal.

Stíny emisarů vyznačů zlatého telete zatím putovaly vesmírem a hladaly. Přeletovaly z jedné soustavy do druhé, od planety k planetě, ale nikde tolik potřebnou zlatou bonanzu nenalézali. Až planeta Země upoutala jejich pozornost. Tam navštívili pramen zlata neutuchajících rozměrů. A poznali, že to je ten svět, který hledali, země zaslíbená. I na Zemi žijící obyvatelstvo se zdálo být pro jejich záměry vhodné. Pojídají maso, podobně jak lid kasty GOJ na planetě U-D-A, bylo nevybojné a vhodné pro zotročení.

Emisari pojídačů zlata se silou vůle zhmotnili a nenápadně rozptýlili po celé planetě Zemi. Aby hledali zlaté prameny a připravovali vše pro

ovládnutí celé planety. Zlata nalézali dostatek a rychle sílili. Zrádného působení rubínů, jak je znali ze své rodné planety, využili ve svůj prospěch. Odříkali si v potravě část zlata a nahrazovali ji zvýšenými dávkami rubínů. Působilo to. Rodila se jim dvojčata, trojčata a ani paterčata nebyla zvláštností. Neuběhlo mnoho let a vetřelci z planety vyznačů zlatého telete byli všude. Aniž by původní obyvatelé planety něco zpozorovali, měli vyslanci planety U-D-A pod kontrolou vše, z čeho koukal jen třeba malý kousiček zlata. A se zlatem jim přibývalo i moci. Brzy stáli nade všemi a rozhodovali o životě veškerého původního obyvatelstva. Všude, kde se o něčem důležitém rozhodovalo, t'apkaly podivné kroky nových mocipánů. Bylo jich víc, než bylo zdrávo. Kde zasvítit kousek zlata, nebo kde se vyskytlo něco, co bylo možno za zlato směnit, už tam byli.

Lid planety Země se dál živil svými prasečími pečinkami a jen nechápavě kroutil hlavami nad tím nepochopitelným hladem po zlatě, který viděl u těch, kteří se chápali moci. Ve své pohodlnosti pak zlatohladům ustupoval z cesty, aniž by tušil, že se tím přibližuje ke své zkáze a otroctví. Nechápal, že ti, kterým v žilách místo vřelé krve koluje zlato, nejsou lidmi! Že jsou jen šířitelé nebezpečné zlaté nemoci, kterou na Zemi zavlekli odkudsi z neznáma. Nemoci, která může zničit svět lidí. Nemoci, která z lidí může rychle nadělat pouhé otroky mocných. Kdyby jen lidé Země tušili, že znají lék proti té nebezpečné zlaté horečce. Že je ho na Zemi dost. Že je jím obyčejná lísková hůl. A ani léčení že není nikterak složité. Že stačí chorému naložit onou holí kopy pádných ran a je po nemoci. Pacient začne volat "aj-vaj-vaj", odhmotní se a zmizí kamsi na svoji původní planetu. Kéž by na to lidé Země brzy přišli, že je tak jednoduché zbavit se vetřelců...

Poznámka autora: 1) Chcete-li dostat správnou výslovnost názvu planety U-D-A, hláskujte si to anglicky. 2) Lísková hůl byla odjakživa lékem, který vyháněl nezdobu z těla hříšníků! 3) Kopa je stará česká míra, označující počet 60 kusů.

Můžeme se učit...

nium".

Pro většinu japonských továren je toto třetí rok klesajících zisků.

Nissan, druhý největší výrobce aut, očekává ztrátu 29 bilionů jenů kvůli klesajícímu exportu a sníženému domácímu prodeji.

V podniku Nissan, "přeorganizování" vyloučí 5,000 "white-collar jobs" (kancelářských a vyšších pracovních míst).

51-letý ředitel velké audio-visuální firmy, který odmítl jít dřívě na pensi, byl vykázán do slabě osvětleného sklepa na sedm měsíců, dokud se nevzdal.

Japonský systém, na který byli Japonci tak hrdí a rádi se jím chlubili -systém odměny za věrnost dělníků celoživotním zaměstnáním — se teď "obměňuje" tím nejhorším hospodářstvím za posledních dvacet let.

Nippon Telegraph and Telephone zruší 30,000 pracovních míst nahrazením zaměstnání na plný úvazek prací pouze na část dne nebo týdne.

Obchodníci žádají, aby japonská vláda snížila daně.

Obchodní partneři Japonska chtějí, aby Japonsko od nich víc dováželo.

Ale je to na zadních stránkách tokijských novin, kde čísla se mění v jména.

Tam najdeme jméno majitele silně zadluženého obchodu s pneumatikami a jeho ženy, která si lehla na železniční kolejnice před blížící se vlak.

Co se stalo?

Je tu něco k našemu poučení v obratu štěstí v Japonsku?

Možná je.

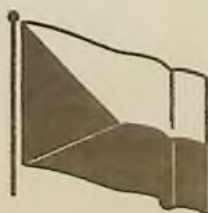
Chtěl bych vysvětlit, jak je to s korporacemi — tam, tady a kdekoliv.

Řekněme, že máte dvě krávy. Najmete ženu, aby dojila. Máte zisk. Prosperitu. Utvoříte korporaci.

Pak najmete dozorce, aby dohlížel na ženu, která dojí, pak ředitele a vicepresidenta, aby dohlížel na dozorce. Pak korporálního vicepresidenta, aby kontroloval vicepresidenta.

Až pak máte tolik exekutivů, že si je již nemůžete dovolit, tedy je propustíte, necháte krávy nepodpojené a určíte někoho, aby prostudoval problém, proč vaše korporace již nevyrábí mléko.

Ponaučení by mělo být příliš zřejmé, než aby vyžadovalo další zpracování.

Zklamání idealisté...

spojené s obnovou vydrancovaných zemí.

Realisté se přidrželi životních i historických zkušeností, že dobro i pravda vítězí pouze dočasně a další bitva bude neméně dlouhá, neméně obtížná, neméně trnitá, než ta předchozí a započal se velký zápas o majetek a moc. Komunisté jen chvíli stáli opodál a to ze strachu, že by jim nová doba předložila úcty. Jakmile pochopili, že jsou přizváni k budování demokracie, uklidnili se, stali se politicky čilou opozicí, hájící práva utlačovaných a jinak se namnoze věnovali tomu, čemu předchozích více než čtyřicet let: pečovali o svůj majetek a namísto stranických buněk zakládali společnosti — akciové i s ručením omezeným a bůhví jaké, spojení opět s těmi, jimž byli vždy věrnými spojenci — s podvodníky všeho druhu, které socialismus pěstoval i hýčkal s péčí věru že dojemnou.

Až lito přijde dnes — přesvědčených či oportunistických zuřivých antikomunistů, kteří považují bývalé či současné členství ve straně za nenapravitelnou kádrovou skvrnu a nositele toho d'áblova znamení hodlají vymýtiti co překážku na cestě k demokracii.

V systému počínajícího tržního hospodářství se mnoho bývalých komunistů, estébáků, veksláků všeho druhu stane váženými — rovná se majetnými — občany, kteří ze správních i akciových rad, ze zastupitelstev všeho druhu budou rozhodovat o národních osudech.

Jestliže se ještě před poměrně krátkým časem někdo obával, že by mohlo dojít ke komunistickému puči, může si dnes každý podobné starosti ušetřit — o komunistickém puči by mohl uvažovat jen blázen. Ti, kteří měli peníze i moc, mají dnes peníze a moc přijde sama od sebe. Pučem by se komunisté odsoudili jen k dalšímu schůzování o krásách socialismu, což by je jednak neubavilo — ostatně jako vždycky — a za druhé by jim to překáželo v úspěšném podnikání či šmelinaření.

Dříve nabízel komunisté národům, co náhradu za ztracenou svobodu — loajalitu k režimu a velký prostor k soukromému snažení zařadit si svůj malý, leč jistý kapitalismus doma či na chalupě.

Dnes to mají s národem ještě snadnější — mínění dnešní zdraví a draví podnikatelé. To, co jsme převzali od někdejšího Západu nejrychleji a nejsnáze — byly jeho chyby, nikoli přednosti. Počínaje korupcí politiků i politikařením, bulvárností a povrchností sdělovacích prostředků — až po projevy rasové národnostní nesnášenlivosti. Takže:

Je skvělé mít doma například kabelovou televizi. Na vlastním příkladu si člověk ověří, co znamená tak zvaná informační exploze v praxi. Pravidelným tisknutím na klávesnici dálkového ovládače za jediný večer pochopíte, že můžete sledovat pět i šest hraných filmů současně — a to až do jejich konce, při filmech akčních je pak už naprosto zbytečné sledovat cokoli, kromě počítání mrtvol a prolitých litrů krve, z čehož vzniká výsledný dojem, že vražda je spotřební součástí našeho všedního dne — a ve stále se zkracujících zpravodajstvích komerčních stanic do sebe v přestávkách nasajete informaci, že život sestává jen ze spadlých letadel, atentátů, válek a živelných pohrom.

Co výplň pak poslouží reklamy, kde dívky a chlapi z plastické hmoty nabízejí podobný život — můžete ho žvýkat donekonečna např. s ananasovou příchutí.

Není už tak skvělé sledovat, jak naši místní dravci — pod heslem "když to lidé chtějí, mají to mít" — zavádějí s ukrutnou rychlostí podobné mlýny na informace u nás.

A není už vůbec skvělé vidět, jak všechny chyby konzumní společnosti bleskurychle zdomácněly tam, kde se sice zaplnily obchody, ale zdaleka není vybudován solidní hospodářský základ států.

Česká republika je přitom stále vlastně ještě výjimkou, neboť u nás není hospodářsky ani zdaleka tak zle jako jinde.

Společnost je sice pod masivním tlakem domácích i mezinárodních mafií, ale jak praví rozumný historik — v dějinách se nikdy nic nemusí zákonitě odehrát.

Ani u nás se zákonitě nemusí odehrát tragikomedie pod vlajkou demokracie, v níž půjde jen o to, kdo koho víc okrade, a kdo dřív dočista zpitomí z krváků a reklam.

Na druhou stranu, ani tato varianta není vyloučena. V zásadě se v životě může stát všechno.

Je-li třeba podotýkat, komu a čemu v této chvíli fandit i držet palce, pak je to tedy závěrem podotčeno.

*Prděčne Vás pozýváme
na slovenský piknik*

v neděli 13. júna 1993

na 29th St. & Des Plaines
North Riverside

K tanci a poslechu bude vyhrával "Herz"

OBČERSTVENIE:
domáce špeciality, raffles

DOVOLENÁ S...

Denní Hlasatel 5
9. června 1993

nikdo nechce nic vědět. "Nemluv hříšně hloupostí", napomínají rušitele klidu. — Klan funkcionářů KSČ existuje v neporušené sestavě, doplněné o členy OF, kteří ještě nedávno do mafiánské sestavy v rudém kabátě patřili, anebo o ty, z OF, kteří byli do sestavy kooptováni a rychle se tam asimilují.

Dodávkové auto Okresního průmyslu masného nadále pravidelně zastavuje u vrat funkcionářských vil a Oblastní vinopalna stále zasílá desetitisíce, rozepsané na krycí adresy, za dodávky vína funkcionářskému frackovi, který rodící vinnograd ani nemá (otec vládne v JZD) a ve formálním zaměstnání se jako vždy objevuje jen sporadicky. Prostě vše při starém. — Je pravdou, že teď chodí do kostela i vyšňožené ženy komunistů a že počet přihlášek dětí do náboženství nepatrně stoupl, ale o nějaké duchovní obrodě nemůže být řeči. Krade se jako dřív a ani o rehabilitaci šestého příkázání se zřejmě neuvažuje. To patří k "výhodám" neporušeného starého režimu.

Pocit bezraděje vzbuzuje fungující, nepolapitelný propletenec úplatkářských a závazkových vztahů na okresní úrovni. Kód minových polí je zde nerozluštitelný. Z pohledu obyčejného občana však není co luštit. Spíš jednat. Ale kdo?!

Je lhostejné, zda ovládací centrum je zde v řadách policie, justice, v lidosprávě nebo dokonce (!) ve zdravotnictví (vyčleněné prostory pro sladký život "pacientů" a rozmístování jako buk zdravých "invalidních" důchodců v okolních obcích) — anebo zda jednotlivá centra jsou spojena pocitem ohrožení jejich feudální moci. Prozatím však musí být ještě na chvíli jakoby lhostejné, kdo koho za těch čtyřicet let zabil, zmrzačil, udal, znásilnil, okradl. Strachem ovládaní, a feudály zneužívaní, občané mlčky čekají na zelenou k oživení paměti. Prozatím platí porevoluční zásada odpuštění a humanity pro zločiny, a lidé — po mnoha neúspěšných pokusech — dál vlekou tíhu vědomostí o temných činech, silách a o formě jejich současné existence. Pořádek by zde v tuto chvíli mohli snad zajistit jedině Mart'ané.

Při jedné z debat při víně jsem byl "poučen", že žijeme ve svobodě, kde se lidé bojí a pachatelé se bát nechtějí, že prožíváme období, kdy větší pozorností se dostává festivalu Rómů, než valné hromadě politických vězňů z padesátých let, a že se nacházíme v situaci, jejíž těžiště se ani o chlup nepohnulo ve směru k představované demokracii. — Živě si vzpomínám, jak před několika lety říkali jugoslávští občané, že žijí v nejsvobodnějším státě světa, pokud jde o přípustnost kritiky vůči vládě, ale že jinak vegetují v nehnutelné diktatuře...

Jeden z debatujících dodal, že staré nacucané štěnice nejsou tak trapné jako ty nové, které se tepve snaží urychleně nacucat. — Jenže právě on patřil k občanům-milionářům, kteří byli infarktové znepokojeni fámou, že bude prováděna kontrola kvality a zdravotní nezávadnosti tekutiny, zvané zde postaru víno, které se prodává luftákům litr za 20-25 korun. Letos v množství přímo záračném, ačkoliv loňská úroda hroznů byla minimální až nulová.

A potom se při noční debatě střídalo do politických terčů koulemi, jako: "Nic se nezměnilo", "Výměna u koryt", "Koupě moci za beztržnost", "Divadlo", a podobně. Nic z toho však nemělo punc opilosti! — Naztříf, za bílého dne, se opět zarytě mlčelo a uvažovalo, jestli se toho v noci neřeklo příliš, a co z toho může eventuálně vzejít.

Odjížděl jsem v přesvědčení, že politické změny nás teprve čekají, a že ani další "smysluplné" eseje ze světa představ (či plánů?!) směr vývoje nezastaví.

STO DVA LET HLASATELE

CENY DO EVROPY:

• PRAHA	\$575.00
• VÍDEŇ	\$659.00
• FRANKFURT	\$609.00
• MNICHOV	\$609.00
• ŘÍM	\$669.00
• PAŘÍŽ	\$549.00
• Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu	\$613.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Kdo ovládá svět

Jiří Čech, Český Dub

Pokud vám to ještě nedošlo, tak si uvědomte, že současný život našeho světa běží podle pravidel hry kočky s myši! Tou ubohou a neustále do kouta zaháněnou myškou jsou prostí občané a kočkou politici! Ovšem ona kočka není jen tak ledajaká. I ona odpovídá současně moderní době. Naháněné myšky jsou živými tvory. Kočky elektronickými systémy, dálkově řízenými. Ovládanými od manipulačního pultu, za kterým sedí praví organizátoři světa. Finančníci! Ti rozhodují o tom, co bude a co nebude!

Není ničím překvapujícím, že v řadách těchto světaorganizátorů převažují lidé vyvoleného původu. Je to logický důsledek staletého vztahu lidstva k nim. Od dávného středověku byli odsunováni na okraj společnosti. Mnohé činnosti, zvláště řemesla, jim byly uzavřeny plně. To vše je posunovalo k jediným dvěma oborům. K obchodu a finančnictví. Tam vynikli i proto, že toto vyhovovalo jejich rasové mentalitě. Ta je vedla především k činnostem, které nevyžadovaly velké pracovní vypětí manuální. Za staletí se v této rase díky tomu pevně zafixovaly schopnosti obchodní a finančnické. V XIX. století se mnozí zaměřili také na kulturu. Odezvu v nich vyvolala i státní diskriminací. Postavila je principiálně proti všem ostatním rasám. Tímto procesem byly u oné rasy, rozptýlené po celém světě, postupně potlačovány kladné stránky lidského charakteru. Vzestupu se dostalo prvkům záporným.

Aniž by si to oni připouštěli, jejich rasa se geneticky měnila. Atributem jejího konání se stala nenávisť k ostatnímu lidstvu. A také chamtivost a přímo psychopatická touha po moci a ovládnutí druhých. Vše pak kořeněno absurdistickou zvrhlostí. Vytvořila se rasa, která se za současnosti stává největším nebezpečím světa. Ve své zvrhlé touze po moci si usurpuje právo výsadního rozhodování. Ve jménu tohoto svého programu prorůstá společností. Tuto se snaží ve svém zájmu co nejvíce demoralizovat. Ví, že v morálně rozvrácené společnosti se lehčeji dostane do popředí. Díky své světové roztroušenosti nezná pojem vlastenectví z hlediska národního. Jakékoliv projevy národního uvědomění a s ním spojeného vlastenectví je provokují k nepřítelství. Uznávají jen svoji rasu a sebe. Provokuje je i křesťanská víra. Protože jejich rasa již svoji víru v Boha dávno vyměnila za uctívání zlatého telete!

Většinu světa dnes ovládají finančníci. S těmi geny nejhoršího ražení. Znamená to, že svět je nebezpečně nemocen! Je třeba jej léčit. Jen vědět jak a nalézt radikální lék...

KAROLINA SVĚTLÁ

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVANÍ

Pohled ironičtější všech předešlých byl jedinou její odpovědí. Vlastně neměla k žádné jiné času, neboť vlak se byl zastavil a průvodčí otevřel dveře, při nichž stanul, zvyklý jsa obdržeti od bohatého fabrikanta odměnu, že jej bez úrazu na místo dostal.

„Kdy se zase setkáme?“ zašeptal Vladimír, veda ji k povozu, jenž na ni zde čekal.

„Doufám, že nikdy,“ úsečně odpověděla, tváříc se, jako by neviděla, že jí podává ruku.

„Tak se se mnou loučíte, a to tedy navždy?“ pravil s takovým záchvěvem hlasu, že se toho sám zalekl. Zdálo se mu, jako by i ona se byla zachvěla.

Ale když k ní rychle vzhledl, jen ledový šíp z jejího oka se zabodl do jeho tváře.

Odvrátil se od ní tak hrdě jako ona od něho, bez dalšího slova se vzdalil.

X

Nedoznal sňatek hraběnky Ildegondy z Běloutyna s bohatým továrníkem ní dlouhého, ni opravdového odporu v jejím široce daleko rozvětveném příbuzenstvu. Na počátku ovšem bouřila se tu i tam šlechtická pýcha některé staré tety, avšak ten velký houf mladých strýců a bratranců přece jen vyhrál. Praveno v rodinné radě, za tou příčinou svolané, že by sice bylo nejčestnější, kdyby Ilda vstoupila do ústavu šlechtičen na Hradčanech, avšak že jest stav některých členů rodinných takový, že jim nevyhnutelně velmi rázné pekuniární pomoci potřebí, nemá-li utrpěti pověst a vážnost všech Běloutynských.

Než takové pomoci nemohl nikdo ze sourozenců při nynějším stavu věci poskytnout, za to tím vydatněji Vladimír Braný, pročez usneseno, že se nebudě dráždit a urážeti odmítavou zdrženlivostí, ni pohrdlivou chladností, nýbrž že bude ihned a ode všech na milost přijat.

Což byla rodina Běloutynských jediná, kteréž bylo se podrobiti podobnému pokoření? Ba, byla plemena rovněž tak starého a vznešeného původu, kteráž nadarmo zvláštními důvěrníky po takovém ženichu pro svoje dcery, nebo po bohaté třeba plebejské nevěstě pro svoje syny slídila. Byloť i Běloutynským souzeno plout proudem moderních proměn a požadavků.

Neminulo tedy dne, kde by nebylo Vladimíra došlo nějaké pochlebné osvědčení souhlasu některého z Běloutynských, jež nikterakž lhostejně nepoložil do svého psacího stola, nýbrž vždy do své tobolky uschoval, čta je několikrát po sobě se zábleskem onoho nám s balkonem známého úsměvu.

Kdykoli s doktorem se setkal, s nedbalou grandezou dopis ke přečtení mu podával, dokládaje, že povinen tak učiniti tomu, kdo vlastně všeho toho původcem, čímž doktorovi po každé znova zalichotil.

I cítil se tento vůbec od té doby, co se byl Braný jeho přičiněním s hraběnkou Ildou zasnoubil, ještě důležitější a nezbytnější osobou ve společnosti lidské a v Orlovicích zvláště, než kdy dříve. Byloť nepopíratelné, že i v očích jiných za příčinou tou znamenitě se povznesl jako jemný znatel politické situace a počeh společenských, čím také v jistém ohledu skutečně byl.

Vždyť uhodl, o čem i Vladimír dosti dlouho pochyboval, že orlovickým občanům bude pochlebovatí sňatek jejich rodáka s hraběnkou rodu tak starého a příbuzenstva tak slavného. Arci stalo se tak teprve po jeho obšírném výkladě o významu sňatku takového a sňatku toho zvláště, ale troufáme si domnívati se, že by byl i bez výkladů těch jim býval velmi po chuti, neb se zdálo většině dobrých obč. nů těch, jako by i oni s Vladimírem zároveň postupovali do

vyšších sfér, jako by i mezi nimi a šlechtou mizely rozdily stavu, a on tím plnil jeden z nejzávažnějších článků svých slibů, za onoho slavnostního večera jim poskytnutých, staraje se takto nejpečlivěji o zdat a rozkvět jejich otčiny.

Kdož smýšleli jinak, kdož vinili pana Braného z nedůslednosti, vrtkavosti v zásadách dosud osvědčených, činili to tak tajně, neb měli tak málo platnosti v městě, že si různých hlasů těch nikdo aspoň pro tu chvíli nepovšiml, a komu zazněly tak blízko sluchu, že jich přeslechnouti nemohl, jen závist a žehravost v poznámkách těch shledával, čímž jak známo i všude jinde každá kritika nepohodlná co nejpohodlněji se odsuzuje a co nejbezpečněji k pořádku volá.

Doktor Snětivec, vracaje Vladimírovi se samolibým úsměvem ony dopisy s korunami a erby, po každé dodal:

„Znáte moje smýšlení dostatečně, milý Braný, tak že nemůže vzniknouti mezi námi nedorozumění, avšak to se musí těm velkým pánům nechat, že mají zcela jiný takt i brus než my malí. Jemný mrav, hladkost způsobů přešla jim po celá ta století, co vedou třídám ostatním, v krev takovou mětou, že se jim stala druhou přirozeností a rozhodným jejich příznakem. Myslím, že v ohledu tom bychom se mohli mnohému od nich přiučiti, mnoho od nich přijati, aniž bychom si tím zadali a liberálnost svou zapřeli. Co tomu říkáte, Braný?“

Vladimír mu přizvukoval oním zdrženlivým způsobem, v němž byl nyní více než kdy jindy mistrem, mlče, když Snětivec tvrdil:

„Pozoruj, že i vy se cítíte zcela jinak volným tam nahoře v ovzduší starých slavných upomínek, kde vše se stkví a oku lahodí, kde každé slovo, každý posunek napřed vypočten, aby příjemně se dotknuly toho, pro něhož jsou určeny, než v tom bezohledném sem tam se postřekování mezi námi, v tom pustém lomozu v našich spolecích, v tom, co my jmenujeme upřímnost.“

Což byl ten zpropadený Snětivec, mluvě takto, již uhodl, jak si v tom počíná libovati, co před málo nedělemi ještě s posměchem odsuzoval jako pitvornost a tížnost, občana rázného a rozumuého člověka naprosto nehodnou, jak se cítí pořád volnějším na hraběcím sídle Běloutynských, kde znala nevěsta každou pozornost jeho tak něžně oceniti a do nejjasnějšího světla postaviti? Jak byl každý dar, jež jí přinesl, obdivován, ukazován, jaký vždy význam čestný proň nalezen! Snad neplynulo každé slovo přímo ze srdce, snad bylo v tom všem na dvě třetiny etikety, snad to, co mu pravila o jeho vkusu, o bystrosti, již poznává její přání, o laskavosti, již jim vyhovuje, kladla jí zvyklost, podobným způsobem se vyjádřiti, do úst, snad říkala každá nevěsta jejího stavu asi totéž ženichovi štědrému a velkomyslnému, ale pro Vladimíra mělo přidržování se těchto formalností, tato obřadnost ve všem a všudy přece jen svůj půvab, jehož by se již nebyl chtěl za žádnou cenu zříci.

A jakou neodolatelnou, roztomilou setrvačností znala slečna Běloutynská při tom státi na svém a jakou to libeznou jemností zůstala napořád svou, zcela svou, což nejrozhodněji se jevílo v otázce stavební a vnitřního zařízení zamýšlených ústavů. Mnohý z plánů, obzvláště z Anglie zaslaných, se mu zdál praktičtější nad sv. Ildegondu, ale až jí toho dokázal, ač to uznati musila, přece podle stanov, na nichž byly ústavy kláštera toho založeny, všecky přípravy se konaly, neboť její přichylnost k místu, kde byla vychovávána, zdála se mu konečně příliš pohrnutlivou, než aby jí nebyl v každém ohledu vyhověl.

„Naše Ildegonda si počíná, jako by neměla nikdy svoje stavby opustiti,“ pouštěl se jí jednou dědeček stranou, obraceje se při tom k Vladimírovi, „a dlouho-li vás zde nechají?“

Vladimír tázvavě na starého hraběte pohlédl.

„Muž takový, jakým jste vy,“ pokračoval hrabě určitě, „nemůže se zde nechat zahrabán a pohřben ve vlastních podnikcích, třeba poměrně velkolepých, přece jen vzhledem k celku obmezených. Vy se musíte státi co neviděť rádcem koruny, vy musíte vstoupiti časem do ministerstva.“

Vladimír nebyl návrhem tím dost málo překvapen. K čemu se měl státi příbuzným tak mocných a veli-

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

kých pánů, kteří již teď pokladny jeho nešetřili, když mu neměli raziti cestu, kamž nejeden z měšťanské krve pošlý byl zasednul, ke křeslu to ministerskému, kamž zasednouti se cítil vždy, obzvláště však v poslední době nad každého jiného z vrstevníků svých povolánu? Byl-li považován i u mužů liberálních zásad popud k opravám zdola za nebezpečný pokus, který mohl míti převrat vše otřásající v zápětí, tož se musil státi shora, a to osobnostmi k tomu tak schopnými, jakou byl on. Byla to tedy opět jen snaha, obětovati se blahu jiných, a nikoli ctižádost, která zraky jeho obracela k oně výšce.

„Netoužím po Vídni,“ na oko lhostejně starému hraběti odpověděl. „Vážil jsem si příliš a vážím si dosud nade vše své volnosti.“

„Vždyť přijde čas, kde o věci té blíže si promluvíme, a kde zajisté na ni jinak pohlížeti budete, kde i v Ildegondě se probudí přání ještě po něčem jiném než po opatrovnách a nemocnicích, a i vy své volnosti se nasytíte,“ ubezpečoval jej hrabě se vznešeným úsměvem. „Kníže Netolický zaslav mně blahopřání ke sňatku mé vnučky, sice s obalem, ale přece dosti zřejmě mi napověděl, že mi bude k službám, jestli ho budu moci v ohledu tom potřebovati. — Ovšem, bude si nejspíše zas za to žádati ochoty jiné; máť svoje kapitály na veliké úroky vypůjčené, snad byste se mu mohl vy v ohledu tom navzájem zavděčiti.“

„Až přijde k tomu čas, pak o věci té blíže promluvíme,“ opakoval Vladimír s dvorným úsměvem vlastní slova hraběte, jenž mu nikoli bez rozpaků přikývl.

Nezadával si již v žádném ohledu, zůstával svým jako Ildegonda, v téže uhlazené formě jako ona. Přiučoval se tomu od ní každým dnem a byl zákem skutečně nadmíru schopným.

„Zdalipak ji miluji?“ pořád častěji sám sebe se tážal, čím více se blížil den jeho sňatku. „Či jest mi jen zajímavá jako zjev dosud mi nový? Chtěl jsem ji pouze pokutovati za její pohrdání tehdež v plesu, ucházej se o ni? Lichorí mi, že ač mohla dojíti zaopatření stavu jejímu přiměřeného, se vzdala svého erbů, aby se stala chotí mou, jenž jsem byl ještě před rokem sluzebníkem svého ujce, pouhým zřízcem obchodním? Lahodí mi snad, že se stanu pánem a velitelem dámy rodu tak vznešeného? Zná mne onen ženský Mefisto přece jen lépe než já znám sama sebe, když, jak tvrdila, ihned byla přesvědčena, slyšíc o mém dědictví, že se poohlédnu po nevěstě do vysokých kruhů? Ó, tato kletá Leonila, musila mi vstoupiti tak v nečas v cestu, abych se přesvědčil, že jest desetkrát krásnější než byla, a že pět minut vedle ní ztrávených stojí za celé dni blaha po boku jiných. Jak jsem hrd, že jsem jí nepodleh, že jsem ji i tenkrát nechal do Itálie odjeti nepraviv jí ani na shledanou. Nemohla mi zatajiti, jak jí to tehdež asi bolelo, a snad jí to holelo tenkrát ještě více. . . Kdo ví, co bych byl učinil, kdybych nebyl býval zadán, vázán. Ale ne, ne, byl bych se vymknul kouzlu jejímu i tentokrát. Pánem chci býti vedle ženy, nikoli otrokem, a ona by byla ze mne na všechn způsob udělala otroka svou démonickou krásou, svým dábelským duchem. Zůstaň to při tom, že jsme se na světě tom onehdy napostedy setkali. Kéž mám od ní konečně pokoj!“

Nejspíše, aby přání to nadobro se vyplnilo, jal se Vladimír o tom přemýšlet, zdali by nebylo záhodno zamýšlenou cestu svatební, již byla Ildegonda stanovila, a kteráž měla vésti střední Evropou, již dosud neznala, prodloužiti poněkud na jih, zejména do Nizy, třeba měla nevěsta jeho místo to dosud v dobré paměti, jelikož se tam byla, vracejíc se z Francie do vlasti, uchýlila, aby navštívila starou chorou příbuznou, tam právě meškající.

Určeno na hradě bělotýnském, že se bude sňatek Vladimíra Braného s hraběnkou Ildegondou slaviti zcela zticha jen za přítomnosti svědků, načež podniknou cestu svatební, z níž až se vrátí, bude se za to k návrhu nevěstinu tím okázaleji světiti položení základního kamene k domům sv. Ildegondy, jak si přála, by byly dobročinné ústavy, jež se zaříditi měly, souhrnně nazvány.

Nebyla to cesta příliš zábavná, již si byla Ilda usmyslíla, neb neměla při ní žádného jiného úkolu, než aby navštívila všechny ty ústavy, odkud byly Vladimírovi zaslány k žádosti jeho popisy jejich činnosti.

Byla to opět touha příliš přirozená, než aby se byl mohl zdráhati jí vyhověti, a snad by byly i jeho prohlídky ty dosti zajímavé, kdyby nebyla Ilda nadužívala jeho trpělivosti. Neobmeškávala se v tom kterém klášteře jen několik hodin, nýbrž chtěvala se v něm vždy pozdržeti několik dní, aby jeho vnitřní zařízení dokonale prozkoumala. Vráťvši se z takových cest, nemluvívala pak o ničem jiném, než o tom, co byla viděla, a každá ostatní chůze, ke které on ji vyzval, unaven jednotvárností každodenního programu toho, jí byla buď obtížná neb nudná.

Obrazárny, musea, knihovny, vše, co vzdělance především láká a poutá, zůstalo tedy novomanžely nepovšimnuto. I výlety do krajin Ildě byly proti mysli; litovala jich co času zmařeného a jako chovanky klášterů vůbec, jevila pro přírodu málo vnímavosti. Bylť svět sice dílem Tvůrcovým, ale přece jen podnožím jeho. Jen Všemohoucí sám byl hoden jejího obdivu, jejího nadšení, její horoucnosti. Vše ostatní pro ni bylo věcí vedlejší, a tento náhled byl by zajisté vyzněl z jejích odpovědí, kdyby jí byl Vladimír vyčítal nedostatek včelého k němu citu a skutečné oddanosti, k čemuž se však nikdy neponížil, uspokojiv se ve svých s ní stycích onou uhlazenou grácií, jež se stala zvykem a cvikem u ní druhou přirozeností, a kteráž plebeje přece jen více než vše ostatní k ní poutala.

Ale jak by si nebyl Vladimír vzpomněl v případech těch na vášnivou lásku Leonilinu pro vše, co rostlo, pučelo, se vyvíjelo, kvetlo, a jak se často na ni potajmu hněval, cítě se na procházkách jejich společných náhle postřčeným, když zaplesala nad jakousi krásnou vyhlídkou — při zpěvu některého v houštině ptáka — při pohledu na měsíc právě vycházející.

Leč nejednou bylo se jí podařilo nevoli v něm zaplašiti, obrátiti jeho pozornost tam, kdež ona se kochala a přiměti jej, aby aspoň prchavý okamžik kochal se s ní.

Ted' náhle prahl po podobných dojmech, jsa dychtiv osvěžiti se po únavě posledních měsíců stále jen mezi úcty v pisárnách trávených, a to tím více, čím jistěji se byl domníval, že právě po boku útloucí chotí jich dozná v míře nejhojnější. Avšak, jak praveno, bylo mu jich úplně postrádati.

Den mu tedy minul bez rozmanitosti, a večer, kdež míval vždy chuti navštíviti divadlo neb některý koncert, více snad aby se s mladou, elegantní manželkou svou ukázal, než pro požitek umělecký, jenž mu býval dosud dosti lhostejný, mu bylo, nechtěl-li se tam sám objeviti, zůstatí buď obmezen na svůj pokoj, či vyhledati hostinec.

Mívala totiž mladá paní v době večerní nábožná svoje cvičení, z kláštera jí nejen obvyklá, ale i milá, jichž se nechtěla za žádnou cenu ani na cestách vzdáti, poučujíc jej, když proti tomu se ozval, jak by to bylo podlé jen jediný den ochabnutí pro pouhou kratochvíli ve službě boží, k níž se byla zavázala.

Již se tedy počínala vyplňovati věštba té, kterou nadarmo nenazýval Mefistou, že bude hraběnka Ilda vždy nade vše milovati svou povinnost. Chtěla tím zajisté říci, že ji bude vždy více milovati než jeho samého. Jak by byla asi trumfovala, dozvěděvši se, jak záhy se o pravdivosti jejího o ní úsudku přesvědčil. —

Nemohl se někdy ubrániti představě, jak asi by cestu po jejím boku konal, ale ihned zas ji zapudil, pravě si, že by ho jen všerečností svou dopalovala, neb měla by ve všem svůj samostatný náhled, své ne-

Pokračování příští středu

Člověk člověku predátorem

K. J. T., Heřmanův Městec

Je málo tvorů na světě, kteří hromadně požívají jedince svého druhu. Snad jen hyeny, postižené vzteklinou nebo vlci z vyhládlé smečky. Vždy však k tomu dochází jen ve výjimečných situacích. Jedině člověk, údajně nejvyspělejší ze tvorů Země, se tomu vymyká. Po celá tisíciletí je predátorem — dravcem, požívajícím vlastní druhu. I když dnes již jenom obrazně. Jako by to, že se pozvedl nad ostatní tvory Země musel zaplatit ztrátou druhové solidarity. Vraždění lidí lidmi byl plný starověk. Ničím si s ním nezadal středověk a v novověku je tomu stejně. Ne, že by byli všichni lidé dravci. Mnozí se tomu brání, ale i oni bývají zahrnání do vzájemného boje klanem těch, u kterých dravčí sklony převládly nad lidskými. Ti zůstávají při boji hezky vzadu v bezpečí a s rozkoší se dívají, jak se ti dravci z donucení mezi sebou pobíjejí. Skuteční dravci vylézají až po boji, aby sebrali kořist.

Všechny ty války starověku, středověku i novověku však nebyly ničím proti samozničení lidstva, které lidští predátoři připravují nyní. Je to kasta, která se začala vytvářeti již ve starověku a s věky mohutněla. Je ještě horší, než smečka vzteklych hyen. Mnohem záluďnější a zvrhlejší. Skupina predátorů z rodu synů vyznavačů zlatého telete. Smečka dravců nejhoršího druhu, která nezná slitování nad nikým, tlupa šlenců, toužících jen po krvi druhých a zlatu. Sami snad lidskou krev ani nemají. V jejich žilách proudí podivný roztok zlata. Touží po věčném životě, ale druhým přinášejí jen smrt. Pokládají se za jediné příslušníky lidstva, kteří mají právo na přežití. Ve své chorobné touze po zlatu a moci se rozhodli udělat si ze Země svoji soukromou državu. Teritorium, na kterém budou panovat jen oni se svým zlatem nad početně omezeným stádečkem lidských otroků, které si budou pěstovat ke své službě. Nejsou to již lidé, jsou zvrhlejší, než prašivé, vzteklé hyeny.

Zjistí-li myslivec, že mu v revíru řádí vzteklá liška, počíná si na ni a bez milosti jí odstřelí. Aby svojí vzteklinou nenakazila celý les. Začne-li v africké buši řádit smečka vzteklych hyen, nezbyvá než ji vystřelit. Pokud se dříve nevyvraždí hyeny mezi sebou. Zdá se, že lidstvu, chce-li se zachránit, nezbyvá nic jiného, než udělat totéž. Nestane se tím predátorem vlastního druhu, bude jen deratizátorem, který odstraní původce a šířitele zla. Chce-li se lidstvo zachránit, musí zahodit na čas všechny myšlenky zvrhlého humanismu, které záměrně mezi něj zaseli právě ti nejhorší predátoři a zbavit se všech, kteří zlem žijí. Teprve pak bude opět lidstvem, které se bude moci vrátit k poctivým myšlenkám pravého humanismu. Pokračování na str. 9

ALEA JACTA EST

František Růžička

"Kostky jsou vrženy" — jak výstižné rčení. Mnohdy je použito výstižně, mnohdy i nevýstižně. Někdy jej lze použít pro obhajobu věci, jindy ve zcela opačném významu. Nechtěl bych, aby se čtenář domníval, že je v souvislosti s rozhodnutím vlády ČR o dostavbě jaderné elektrárny v Temelíně použito jako definitivní verdikt. Nikoliv. Domnívám se, že teprve teď může nastat to správné "jiskření" (nebo i běsnění), ve kterém se může zjevit nejedno překvapení a možná i nejednen unfair postup a znovu bude znevažováno i to, o čem již bylo na úrovni odborníků rozhodnuto.

V každém případě však chci podotknout, že rozhodla vláda ČR. Je to vláda, která byla jmenována na základě výsledků posledních parlamentních voleb. Je to vláda, která spolu s tou předcházející (jaký je v tom rozdíl?) plně umožnila novinářům, aby psali právě tak, jak píší a právě to, co píší. Totiž:

— Starosti, které s novým daňovým systémem mají kulturní instituce, lze bez nadsázky označit za existenční... Stát by měl jasně říci, jestli na svá divadla má nebo je v podstatě ruší. (10.2.)

— Lépe je být zdravý než nemocný. Některé druhy léků jsou dlouhodobě nedostatečné. (9.2.)

— Téměř polovina z 330 pracovníků CZ Blatná může čekat výpověď (12.2.)

— Velký třesk odsoudil k částečné či úplně likvidaci ústavu AV (12.2.)

— O blahobytu obcí nemůže být řeč. Jak zajistit provoz škol a tedy i možnost solidního průběhu výuky v ZŠ a MŠ je otázka prioritní (12.2.)

— Průtahy celních orgánů stojí peníze a nervy podnikatelů. Na hranici si jedete pro "mrtvici" (12.2.)

— Zastaví někdo potápění velešínské podnikové lodi? Několik stovek zaměstnanců dostalo místo lednového doplatku pouhých pět set korun (19.2.)

— Každé pondělí přijdou zaměstnanci Tesly Mirovice na pracoviště, aby se dozvěděli něco nového o osudu svého závodu. Už téměř sedm měsíců však nevědí nic. Naposledy obdrželi prosincovou výplatu (24.2.)

— Armáda pouze přežívá. Rozpočet neumožní jakýkoliv rozvoj armády (24.2.)

— Neradostná vyhlídka - ruší se více tříd. Kumulace dětí do jednotné třídy připomíná staré časy. Nejsou peníze (27.2.)

— Zatím se riziko vyplácí i když prodej potravin po záruční době je nepřípustný (1.3.)

— Mateřské školy se neudrží. Ovlivní úsporná opatření úroveň vzdělávání? Prostředky přidělené školským úřadům jsou prokazatelně nedostatečné (4.3.)

— Legislativa nahrává podvodníkům. Hospodářská kriminalita ohrožuje existenci řady firem. Kontrolní systém se zcela rozpadl (9.3.)

— Katastrofa. Jihočeské universitě a ostatním VŠ chybí 631 mil. korun (13.3.)

Ve výčtu by se dalo pokračovat. Oblast co oblast — problém nad problém. Stane se tato vláda obětí výsledků svých rozhodnutí a nebo bude svými voliči oslavována? Možná, že se po letech (než bude JETE uváděna do provozu) ukáže, že celá jaderná energetika je ptákovina, stejně jako ponechání zástupu bývalých komunistů (a spolupracovníků) v redakcích sdělovacích prostředků. Obojí si stojí na stejném stupni nebezpečnosti. Dnes však záleží na tom, co řekne lid. Co si nechá líbit aneb — zda si nechá poradit.

*Neslyší nikdo ani ti holubi šedí
na římsách domovních, na staré krajkové kašně.
Jedinou odpověď
na tichý pohled i úsměv, jenž odpouští předem,
je nová vlna vzbouřené vášně.*

*Přibýlo paží. "Hej rup! A jedem!"
Prasklo to, skříplo. Štíhlý sloup se kloní.
Pak třesk — a na dlažbě v kusech podoba líbezná.
"Zúčtovali jsme! Je po ní!"
Pros za nás, královno vítězná!
Salve Regina, Maria ave!...*

*Krev nevytryskla z kamenného těla,
nešlehl z šedivé oblohy blesk, ani neotevřela
pod pádem třeskutým země své útroby žhavé,
nezahřměl strašlivý hlas...jen párkrát v kadlubu domu
se převalí ozvěna rachotivá,
v níž nanejdůvážněji několik bláznivých dušiček může
rozeznat vzdálené podobenství hromu.*

*A všechno je šedé. Dav sám před sebou v mlhu se skrývá,
rozpadlý v prokřehlé ženy a rozpačité muže.
Čin velký vykonán, co ještě zbývá?
Jít domů...*

Jsou diplomaté a diplomaté

Říkávalo se, že diplomat je rytíř ve fraku, který neochvějně brání svoji dámu, kterou je mu jeho vlast. Bývala tato funkce svěřována lidem honosícím se ctí a důstojností. Ty časy jsou však již dávno pryč. Diplomacické funkce si osvojili lidé, kteří k nějaké rytířskosti měli neskonale daleko. Víc než nějaká vlast je začaly zajímat příjmy, které funkce přinášela. Je to výsledkem i toho, že na státní funkce nejvyšší se dostávali a dostávají čím dál tím víc lidé morálně pokleslí a ti se samozřejmě rádi obklopují především sobě podobnými. Není tedy divu, že namísto výše uvedené definice začala platit zcela nová, říkající, že diplomat je člověk, který lže v zájmu své vlasti. I to však již také není pravda. Dnešní diplomat spíše lže ve prospěch svého mocipána a svůj!

Zcela zvláštní sortou diplomatů bývali diplomaté socialistických zemí. Ti bývali více všehoschopnými špiony, než diplomaty. Zpravidla nepatřili mezi hloupé, i když se hloupými stavěli. Předvádění jakési socialistické polotoposti patřilo k zakrývání jejich skutečného poslání. Chybu udělal každý západní diplomat, domníval-li se, že ten či onen "trouba z východu" je neškodný.

Ještě podivnější sortu diplomatů však vytvořila naše sametová revoluce. Ta vůbec má na svědomí mnohé, co normálně myslící člověk jen stěží pochopí. Především přinesla úplnou degradaci všech morálních hodnot, ač je před světem jejich vášnivou obhájkyní. Na pozici nejvyšší vynesla u nás nejzvrácenějšího ze zvrácených a protože jaký je pán, taký je i kmán, vynesla do diplomatických kruhů stejně zvrácené jedince. Takové, kterým, na rozdíl od bývalých diplomatů komunistických, nechybějí jenom diplomatické způsoby, ale také jakákoliv chytrost a charakter. To jsou pro naše současné diplomaty zbytečnosti. Stačí jim namyšlená absurdnost a přímo schizofrenické přesvědčení o vlastní jedinečnosti a neomylnosti.

Máme-li na našem hradě Václava Havla, není divu, že v USA máme velvyslance M. Žantovského. Je nejenom odchovancem V. Havla, ale především stejně absurdním a chorobně domyšlivým šaškem. Máme tedy v zemi, ve které žije tolik Čechů, na nejvyšším diplomatickém postu figurku, která již ani nemá čas lhát ve prospěch své vlasti, protože musí lhát ve prospěch svého absurdního mecenáše z pražského hradu. Co si o takovém diplomatovi i o naší zemi mohou myslet diplomaté i lidé v USA, to je nabílední.

Jsmo, jak se zdá, zemi smůly. Zemí, která jako zázrakem přitahuje ty největší pitomce a zrůdy a cpe je na místa nejvyšší. Aby se alespoň něčím neobvyklým mohla blýsknout před světem. A bude tomu asi tak až do té doby, kdy občané naší země neztratí trpělivost a nezadupou na všechnu tu sebranku a nevyženou ji. Dokud si nedosadí na stolec nejvyšší skutečného státníka a diplomacii neobsadí lidmi čestnými. Vhodných kandidátů pro výběr máme ještě přes veškerý ten postkomunistický svrab dost!

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Semtex znamená reklamu

Pardubice (jop) - Východočeské chemické závody v Pardubicích — Semtíně patří k nemnoho prosperujícím státním podnikům na východě Čech. Zaměstnávají bezmála 7,5 tisíce lidí a v jednom z jejich provozů přichází na svět i známá plastická trhavina semtex.

"Je to trochu paradoxní, ale semtex nám dělá reklamu", říká ing. Milan Janeček, náměstek pro strategické řízení VCHZ. "Když náš ředitel nedávno jednal s USA, projevíli tamní obchodní partneři skutečný zájem o náš sortiment teprve v momentě, kdy se dozvěděli, že patříme k výrobcům semtexu. Stále ho vyrábíme několik desítek tun ročně, což představuje zhruba jedno promile naší produkce. Tuto ve světě oblíbenou trhavinu vyrábí zhruba šest firem, nicméně jediné my ji značkujeme, jinými slovy náš semtex je identifikovatelný." A co budoucnost chemičky? Ing. Janeček: "Máme připraven privatizační projekt, ze Synthesie by měla vzniknout samostatná akciová společnost holdingového typu se zaměře-

ním na západní trhy. Právě na ně jsme se úspěšně přeorientovali po krizi odbytu v zemích SNS. Exportujeme nyní do 40 zemí světa, nejvíce do Francie, Německa a Anglie, přičemž polovinu produkce vyvážíme prostřednictvím společnosti Ostacolor, jež má strategické filiálky v Dusseldorfu a Amsterodamu."

Na prosperitu si patrně v Semtíně nebudou v budoucnu stěžovat, svou jistotu má i většina současných zaměstnanců, ale... VCHZ jsou velkým znečišťovatelem životního prostředí a nepodaří-li se jim vybudovat do poloviny příštího roku čistíčku nákladem 1,8 miliardy korun, jež by měla sloužit i Pardubicím, pak by se další osud výrobce semtexu nemusel jevit tak optimisticky. A tak závěrem otázka pro strategického náměstka VCHZ. Pochází semtex, jenž se čas od času objeví v rukou teroristů v různých částech světa z Pardubic? "Ze současné produkce v žádném případě. Ale je pravdou, že v minulosti ho od nás odebrala ve velkém množství Libye. Pokud by se dnes z tohoto zdroje dostával k teroristům, tak to neovlivníme," dodal ing. Janeček.

Lidové Noviny, 7. dubna 1993

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Nejenom v kriminálech mizeli odpůrci komunistického režimu. V řadě případů vypomáhaly soudruhům — blázincel Tedy správným názvem psychiatrické léčebny. Zařízení, která ve slušné společnosti slouží výhradně k léčbě duševně chorých. V socialismu však sloužila i k izolaci nepohodlných před veřejností. Pokud se domníváte, že to byla zařízení humanitárních zásad, jste na omylu. Více než humanitární činnost dvacátého století připomínala cosi středověkého. Na jednom životním příběhu člověka, který byl a je duševně normální, vám budeme dokumentovat, jak bylo možno využít takového zařízení pro odstranění nepohodlného občana. Bude to reportáž ze soudního líčení, které se konalo dne 4. května 1993 u soudu pro Prahu I na Karlově náměstí. Paradoxní a i úsměv vyvolávající je to, že v tomto případě byl oběť komunistů — zase komunista!

Je to příběh pana exsoudruha O.K., člověka, který od mládí (dnes je mu 71 let) neochvějně věřil, že komunismus a socialismus jsou budoucností světa. O politiku se moc nezajímal, věnoval se hlavně své odbornosti a práci optika-specialisty. I jemu se však nevyhnulo poznání, že není vše tak čisté, jak se ukazuje. I když mu to trvalo dost dlouho, než na to přišel. První pochybnosti v něm začaly vznikat až po vystoupení Gorbačova s jeho perestrojkou. To již byl tento soudruh v důchodu a měl více času na sledování dění kolem sebe. Stále však ještě pevně věřil své komunistické straně a jejím představitelům, Jakešovi a Štěpánovi. Jen si říkal, že asi nejsou asi dobře informováni o tom, co se děje dole a chtěl to napravit. Když narazil na některé konkrétní hospodářské delikty, jak decentně nazýval rozkrádání, některých nižších komunistických nomenklaturníků, rozhodl se ve své bláhovosti o tom informovat soudruha Jakeše z ÚV KSČ. Neboť v té činnosti viděl poškozování cti své strany, které stále ještě důvěřoval!

Ve své pomýlené snaze o očistu rodné strany se snažil proniknout k soudruhu Jakešovi. Ze sekretariátu tohoto velekomunisty mu však doporučili, aby se obrátil na městský výbor KSČ na soudruha Štěpána, do jehož kompetence to přísluší, vzhledem k věcem, o které jde. Straničká disciplína zapracovala a soudruh poslechl. V té době pracoval, jako důchodce v telefonní ústředně jednoho pražského podniku. Zavolał tedy na sekretariát soudruha Štěpána. Avšak čas se pro něj nenašel. Volal tedy za měsíc znovu. A opět. Marně. Nakonec se rozčílil a v říjnu roku 1988 roztrhal svoji straničskou legitimaci a oznámil své základní organizaci, že ze strany vystupuje. Ve velké soudruhy však důvěru neztratil. Dál se snažil o kontakt se soudruhem Štěpánem. Zase marně. Naposled volal dne 13. ledna 1989. Když byl opět v telefonu odmítán, rozčílil se a řekl soudruze ze Štěpánova sekretariátu slova, na která bude do konce života vzpomínat. Řekl: "To mám jít na Václavské náměstí s transparentem — komunisté kradou — a protože vím, co by mne čekalo, polít se benzínem a upálit, abych se k soudruhu Štěpánovi dostal?" A práskl telefonem. Odešel po práci domů a večer si pro něho přišel příslušník Veřejné bezpečnosti s jedním civilním policistou. Se slovy: "Tak se sbal, půjdeš s námi." Na dotaz kam odpověděl jeden z nich: "Do Bohnic." Na námitku, to že je přece blázinec a dotaz zda na to mají nějaké lékařské oprávnění se dočkal jen lakonické odpovědi: "Nic ti nebudeme ukazovat, sbal se a jdeme." Odvezli jej nejprve na oddělení SNB a odtud do Bohnic. Tam lékař, který jej viděl poprvé v životě, konstatoval při příjmu diagnózu "suicidální tendence", vnutil mu dva prášky léku Tisercinu a nechal jej odvést na otevřené oddělení. Druhý den se snažil lékařku, která dělala podrobnější přijímací proceduru, přesvědčit, že není blázen, že je to motivováno politicky, nechtěla nic slyšet a k předběžné diagnóze ještě připsala "paranoia kverulans". Pak byl až do 21. března 1989 držen na otevřeném oddělení mezi skutečnými duševně chorými, za nepředstavitelných hygienických podmínek, které zde nebudem raději popisovat, aby se vám při čtení nezvedal žaludek a pravidelně třikrát denně krměn léky Tisercin, Chlorpromazin a Faustan. Všechny tyto tři léky jsou silnými útlumovými prostředky na bázi narkotik a zvláště ten poslední působí totální útlum. Po probuzení velmi často dochází pak k situaci, že pacient absolutně neví, co se s ním dělo a je velmi labilní, takže i ten nejmenší podnět v něm může vyvolat záchvat zuřivosti. Náš pacient-nepacient si byl vědom toho, že dostává drogy a proto se je snažil nepolykat a později nenápadně vyplyvnout. Lze říci, že tím se uchránil ještě horších věcí, než jaké prožíval. Sám prohlásil u soudu, že měl obavu, že jej doženou k šílenství, strčí do klece a tam nechají zajít.

Zdá se, že jedinou duševní poruchou soudruha O.K. bylo to, že kdysi uvěřil komunistické ideologii a vzal ji za svou!!! Jenomže taková "duševní porucha" není léčitelná žádnými lékařskými metodami. Z té se může vyléčit jen nakažený sám, poznáním vlastní hlouposti. Hrdina našeho příběhu dnes sám o sobě prohlašuje, že byl neskonale vůl, když uvěřil v komunismus. Nakonec na to sám doplatil. Od vlastních soudruhů se dočkal internace v blázinci a snah pro likvidaci. Nyní podal podnět k zahájení soudního šetření a řízení proti psychiatrické léčebně, psychiatrům, kteří jej měli v parádě a proti ministerstvu vnitra.

Je sice sametová demokracie, ale pozor! Na většině míst a ve většině institucí působí stále tíhž lidé s ostře komunistickou minulostí? I oni psychiatři, kteří jej začali "léčit" na základě pokynu z bezpečnosti, jsou stále ve svých funkcích. Dnes jako sametoví demokraté. Vystupování soudruhů MUDr. Š., MUDr. H., MUDr. F., MUDr. K. i zástupce ministerstva vnitra JUDr. V. před soudem, jejich naturel, poznamenaný minulostí komunismu, plně potvrzovalo. Vyzařovala z nich neochvějná

jistota, že jim se nemůže nic stát. Dnes jsou přece Havlo-Klausovci a dál nedotknutelní. A ostatní pokládají opět, tak jako dříve, za méněcenné., Jejich minulost dokresluje i výrok jednoho z nich, MUDr. H., pronesený k "pacientovi "v průběhu léčení": **Z KSČ nelze vystoupit, my vás pustíme a vy napíšete Jakešovi, jste stálý krtilk strany, hraje se na spasitele... ..tady vám nic nechybí, venku byste si mohl třeba zlomit nohu...**", který byl před soudem citován. Podle poznámek, které si soudruh O.K. v blázinci dělal. Nemyslete si, že proces byl uzavřen nějakým verdiktem soudu. Po dvou hodinách jednání bylo jednání odročeno a další bude — 2. září tohoto roku. A těžko bude poslední.

Je tedy otázka, kdo je skutečně tím duševně chorým. Zda ten, kterého se snažili jeho vlastní soudruzi chorým udělat, nebo zda ti, kteří zneužívali své lékařské profese pro realizaci nekalých činů ve prospěch zločineckého režimu komunismu. Sprostí-li sametový soud ony podivné psychiatry viny, nebude to nic divného. Jak by mohl odsoudit někoho z komunistického klanu. To přebe neudělal ani náš velký Václav Havel. Tak jediným duševně chorým bude asi bývalý soudruh O.K., protože kdy komunismu uvěřil.

Poznámka red. TISERCIN — neuroleptikum — obsahuje levopromazin a natriumpyrosulfát, dávkován byl po dvou tabletách třikrát denně; CHLORPROMAZIN — syntetický přípraven neuroleptický — obsahuje 3-chlor-N-3'-dimethylaminopropylphenothiazin hydrochlorid, dávkován byl rovněž 3x denně po dvou tabletách; FAUSTAN — lék evidovaný mezi opiáty — podáván byl ráno a večer po 1 až dvou tobolkách. Lidově se tomu říká — koňská dávka!

Poslouchám-li zprávy ze světa, nemohu se zbavit dojmu, že nám všem vládnou indolentí a naprostí diletanti, neřku-li podplacení gauneři.

Peníze sice mají velkou moc, ale všeho moc škodí. Nelze dále donekonečna naslouchat představitelům státní moci, že jsou proti zločinu bezmocní a že proti organizovanému zločinu nejsou vybaveni a patřičně cvičeni. Nejde přece o represii přímo na ulicích. Na lumpy musí především zareagovat legislativa. Nejprve je nutno obnovit trest smrti.

Na vraždy, násilnosti, únosy a vydírání je jen jeden trest. Ten nejvyšší. Dříve to všichni věděli, ale dnes pod rouškou jakési ve všech pádech skloňované demokracie, se brání všemožně pachatel.

Jak vám připadá demokratické, když někdo zavraždí ženu a ještě ji vyvrhne, když někdo někomu přiváže traverzu k tělu a pak ho utopí, když někdo zastřelí dva muže, strčí je do kufru auta a pak vše shodí do přehrady, když někdo připravuje atentát na našeho presidenta, nebo když nějaký kretén ze Srbska a Černé Hory vyhrožuje našemu státu, že bude na nás střílet rakety SS-22 a navíc vyhrožuje pumovými atentáty?

Co dělají naši představitelé, co dělá OSN a velmoci? Vyčkávají a mluví a mluví. Je na čase dát těmto individuím na pamětnou. Jsou to ti, kterým velkorysost připadá jako slabost.

Kreténovi s raketami je nutno říci jedno. Odpálíte-li jedinou raketu na kteroukoli okolní zemi či způsobíte-li pumový atentát, použijeme vůči vám neutronové zbraně a vykořeníme vás. Na adresu násilníků, vrahů, pachatelů loupeží, defraudantů, sexuálních deviantů, zlodějů aut a překupníků drog je nutno říci zcela jednoznačně. Budete souzeni a popraveni. Jen hrozba silou, zabrání všem darebákům v jejich činnosti.

Co se musí ještě stát, aby se někomu konečně vrátil rozum???

Ivan Beneš

Praha, Česká republika

Člověk...

Zdá se to být nelidským, ale je to jediné řešení. Není třeba ty lidské hyeny přímo vybijet, stačí jim vzít jejich zlato a moc a důsledně je internovat.

Dát jim kus území, ať si tam vytvoří svůj stát, po kterém tak

touží a nechat je tam. Stejně se při své mentalitě brzy požerou mezi sebou. Ten jejich stát však ohraničit nepropustnou zdí, která zabrání pro budoucnost rozšiřování zvrhlých predátorů mezi skutečné lidi. Není to rasismus, je to pouhá obrana vlastního druhu, který na ni má právo.

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema

First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic

Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

(Dočasná nabídka)

Members FDIC

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

APARTMENTS FOR RENT
Studio and One Bedroom
Call Bob at:
708-656-5000

FOR RENT - K PRONAJMUTÍ
FULLY EQUIPPED
BAR & RESTAURANT
FOR RENT
IN O'HARÉ AREA
CALL EVENINGS
(708) 788-7257

BYT K PRONAJMUTÍ
Přibližně od 1. června. 3 místnosti, 1 ložnice, pokryto kobercem. Žádná domácí zvířátka. Pro starší ženu nebo starší manžele — nekuřáky. Vytápění, vodu a ostatní platí majitelka. Nájemníci musí být velmi poctiví a čistotní. Nájemní smlouva se zálohou v částce jednoho měsíčního nájemného. Velmi klidná a čistá budova v okolí 55. ulice a So. Kostner. Volejte Mrs. Josef Welner, tel. 1-312-735-1946.

Naše největší sláva nespočívá v tom, že nikdy nepadneme, jako spíš zvedneme-li se po každé padneme-li.

O. Goldsmith

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED

SECRETARIES, COMPUTER OPERATORS, BOOKKEEPERS, SALES PEOPLE WHO WANT TO SPEND ONE TO TWO YEARS IN PRAGUE WORKING FOR AMERICAN AND WESTERN COMPANIES. MUST HAVE FLUENT KNOWLEDGE OF ENGLISH AND CZECH. CALL (708)496-8448.

Restaurant Lemont looking for kitchen help and waitress. Ask for Geri, 708-257-7570.

***** POSTAL JOBS *****
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 233-9079, 7am to 10pm 7 days.

PŘEKLADY

IJK
Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

102

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

*Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM*

*každou
středu a pátek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jiráček*

P.S. WASHINGTON

*a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois*

Haircuts and History

The first question in one of my recent town meetings was how much I pay for my haircuts, and what did I think of President Bill Clinton's "haircut episode." I replied that I pay \$10 for my haircuts and that the President had made a mistake.

There is a tendency to focus on the small and easily understood mistakes that a President makes, and not look at the big picture.

Of the major items on which history is likely to judge him, this President has done well. Outside of foreign affairs, where the President has yet to make a clear stamp, on the domestic side there are three significant positive areas:

First, he has shown courage in tackling the deficit. For too many years both political parties have ducked on this issue that is so vital to the future of our nation. History's high marks or low marks ultimately are likely to rest on the deficit question more than anything else.

Second, the nation's serious need for a rational health care system is being addressed. Hillary Rodham Clinton is heading this effort for the President, and Democrats and Republicans alike in the Senate have been impressed by her seriousness and her grasp of the matter. After much struggling during the latter half of this year, either later this year or early next year the nation probably will emerge with a better health care plan for all our citizens.

Third, the President has shown a real commitment to move

forward on education, which is key to the future of the nation. Education has received plenty of lip service but too little solid attention. On the student loan program, for example, the President has mastered the issues involved and has shown a courageous willingness to take on the powerful financial forces that receive subsidies under the present program. He is trying to improve student assistance in ways that benefit taxpayers and students and their families. It will be interesting to see if the lobbyists for the banks and secondary markets win this one, or if the students and taxpayers win. The President has been solidly on the right side.

Those three major issues — along with matters like the environment — will determine the future of the nation, and on these history will make its judgment.

I am old enough to remember when Harry Truman got into regular trouble with the media over some small matters he mishandled, and there is no question he mishandled some. But today Harry Truman stands high in history and the smaller things are all but forgotten.

Obviously, President Clinton should try to avoid these small but symbolic mistakes.

But history will judge him for his doggedness in pursuing the causes that can change our future for the better. And my instinct is that the first few months indicate that he will receive favorable marks on these.

Lidé přecházejí kolem portrétů japonského korunního prince Naruhito a jeho snoubenky Masako Owada, které zdobí výkladní skříň luxusního obchodu v Tokiu. Ve středu byla dvojice oddána.

RUSKO RUSOM!

RUSKÚ stranu, v ktorej programe a člnosti sú dominantné prvky nacionalneho socializmu a antisionizmu, predstavuje jeden z jej vodcov, v tieňovej vláde strany minister práce, Jurij Michailovič Rakincev (inžinier, kandidát technických vied, 55 rokov, ženatý, 3 deti)

(SNÍVANIE O MOCI)

Jurij Michailovič Rakincev:

Označujú nás za čiernych, za fašistov. Prítom hlavnou úlohou našej strany je ruské národné obrodenie. Hájjime nacionálne záujmy. Nie rasové, ako nám tvrdia naši oponenti. Chceme dostať na nohy ruskú ekonomiku, kultúru, jazyk, cirkvi a ruskú mocenskú politiku. Nedovolíme, aby Rusko bolo v očiach sveta chorý hladný potkynajúci sa a prosiaci medveď. A ak sa fašizmus opieral vždy o roz-zúrenú spodinu, my, naopak, chceme podchytiť ruskú inteligenciu.

Zmena: Povešť fašistov vám zrejme prischla potom, keď ste sa otvorene deklarovali ako antisionisti.

J.M.R.: Antisionizmus je v našej politickej línii jedna z hlavných siločiar. Od roku 1917 tu mal sionizmus pole pôsobnosti viac-menej voľné. Získal obrovský vplyv a ja neviem, prečo by nemohol mať oficiálneho politického konkurenta. Mali by nám uznať, že sme vystúpili na scénu otvorene a nevedieme žiadnu partizánsku vojnu. Pozrite. Za posledných 70 rokov sa tu tvrdo ničilo všetko národné. Mal vzniknúť sovietsky občan - internacionalista. Teraz ten istý, možno

menej vzdelaný, Rus sa má stať kapitalistický kozmopolita. Rusko bolo silné vždy, keď sa ľudia bez hanby alebo strachu z posmešku otvorene deklarovali ako Rusi, boli na to hrdí. Vtedy sa v Rusku darilo aj iným národom. Tak ako bolo Francúzsko silné, keď bolo vecou cti vážiť si slovo Francúz.

Zmena: Majú vaše postoje priestor v masmédiách?

J.M.R.: Odozva je. V oficiálnej propagande na nás vykrikujú, že sme rasisti, fašisti, sviniari. Budujú proti nám emociálny odpor, prípadne pohrdanie. A prečo? Ruská televízia je v rukách sionistov. Tak isto rozhlas a centrálné noviny. Tým na sile Ruska nezáleží. Skôr na jeho rozpade. Viete, z "nezávislého" Tatarstanu sa im ropa bude vyvážať ľahšie ako zo silného Ruska. Preto chceme tieto mafie z hlavných masmédií vymiesť. Bol tomu venovaný aj posledný míting strany.

Zmena: Tieto problémy rozoberajú aj vaše noviny Ruské vedomosti. Sú však prešpikované drsnými, až xenofobickými karikatúrami Židov. Ku kultúre prejavu majú ďaleko. Ďalej môžeme spomenúť niektoré titulky: Katechizmus Žida v

ZSSR. Oni sa boja pravdy! Pozvánka na rozpredaj Ruska, Židovská otázka apod. Neplatí na vás náhodou staré ruské príslovia, že keď čára v Petrohrade bolí brucho, tak Židovi v Moskve nasadia klystír?

J.M.R.: Možno máte pravdu, tie kresby skutočne nie sú priveľmi inteligentné ani tolerantné. No noviny majú náklad len okolo 30 000 a oni majú v ruke neporovnateľne silnejšiu možnosť ovplyvňovania. Preto sme razantnejší.

Zmena: Kedy vaša strana vznikla, koľko má členov a aký je jej organizačný systém.

J.M.R.: V máji 1991 bol náš zakladajúci zjazd - vedie nás predseda Viktor Korčagin, akademik Ruskej národnej akadémie, plus dvaja zástupcovia. Ja som jeden z nich. Takéto trojky organizujú stranu aj na nižších úrovniach. Oficiálnych členov je niekoľko tisíc. Základne máme takmer v každom väčšom meste Ruska. Sympatizantov je oveľa viac. Neprijemné je, že strán nášho zamerania je asi desať. Dovolím si však tvrdiť, že svoje ciele deklarujeme nejasnejšie, preto patríme medzi najväčšie. Navyše, na jar sme vytvorili tieňovú vládu.

Zmena: Nie je to vzhľadom na váš dosah prehnane veľkášstvo?

J.M.R. Vytvorenie ministers-tiev je dobré minimálne na to, aby sme sa v strane v jednotlivých politických odvetviach koncepcie pripravovali riešiť problémy, ponúkať riešenia. Nemyslite si, že je to dakajá duchom zaoštalá robotníckoroľnícka vláda. Náš minister dopravy a priemyslu je kandidát technických vied. Ministerstvo poľnohospodárstva - kandidátka biologických vied. Ministerstvo informácií viedie akademik. Minister obrany aj náčelník generálneho štábu sú plukovníci. Minister zahraničia dokonca generál.

Zmena: Zloženie vašej vlády napovedá, že minulosť komunistického funkcionára sa v nej berie ako plus. Navyše z nej cítiť militantný závan. Aké je sociálne zloženie vášho členstva?

J.M.R.: Kto má záujem na obnove Ruska, toho sa nepýtame, ako sa angažoval včera. Vzhľadom na to, že chceme organizovať predovšetkým inteligenciu, by sme skončili na mŕtvom bode a mohli si kúpiť vodku a zalkoholizovať sa ako väč-

šina Ruskaq. To by sa im hodilo ...

Musí priznať, že nie celkom sa nám darí vytvoriť stranu angažovaných a nepriviebovejších Rusov s čo najväčším vzdelaním. Väčšinu tvoria stredné technické kádre, kvalifikovaní robotníci. Armáda je u nás zastúpená skutočne silno. Vedenie, čo sa týka vzdelania, zodpovedá našim predstavám.

Zmena: Váš postoj k ekonomickým reformám?

J.M.R.: Hoci definitívny program bude schválený až v januári na 3. zjazde, je jasné, že budeme naďalej požadovať silný vplyv štátu a centrálnu plánovanie. Nie sme ani proti súkromnému vlastníctvu. Lenže s vlastníckmi neorientovanými na kozmopolitizmus, ale na prospech vlastného národa. Národných ekonomických vodcov budeme podporovať. Zatiaľ ich niet. Parazituje len banda špekulantov, s ktorými by bolo treba urobiť poriadok, aby v rámci slabomyseľnej liberalizácie naďalej nezotročovali ruský národ.

Zmena: Do ruska sa odvážil zahraničný kapitál ...

J.M.R.: Ak prichádza s tým, že chce pomôcť, Rusko sa s ním o zisk podelí. Ak je jeho cieľom ekonomicky nás kontrolovať, vyvážať lacnú produkciu a dovážať pomyje, musí sa stratíť. Alebo ho vyženieme.

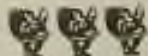
Zmena: Zatiaľ sa však schyľuje k vyhánaniu Rusov z Pobaltia. Ani v iných bývalých republikách zväzu nie sú sľudobodom obľubenosti.

J.M.R.: Posledné roky sa podarilo umelo vyvolať silné protiruské nálady. Opäť hovorím, súvisí to s cieľným zámerom ešte viac destabilizovať, a potom rozdrobiť našu zem. Povedzme taká chorá myšlienka o Sibírskej republike. Veď revolúcií v rámci deštrukcie cárstva vznikla pod tlakom kozmopolitov Východosibirská republika. Niečo také nielenže ruský nacionalista, ale ani normálne mysliaci Rus nemôže dopustiť. Tak isto ako odovzdanie Kuril. Nie, my ešte máme silu, a príde čas, keď budeme opäť stabilná a neochvejná mocnosť. Som presvedčený, že sa opäť spojíme s Bieloruskom a Ukrajinou. Delenie, ktoré prebehlo, bolo umelo vyfabrikované. Máme spoločnú matku. Volá se Kyjevská Rus. Nebude dlho a opäť sa stretieme pod jednou strechou. Nemyslite si, že to bude slamená strieška chudobnej ruskej zemľanky.

Prípravili: Martin Dugas
a Paľo Vitko
prevzato z Týdeníku Zmena

A: "Tak prý jedna bába viděla včera v noci u Staroměstského náměstí bezhlavého rytlře. Myslíš, že je to možný?"

B: "To se určitě spletla. Zasedal parlament a asi viděla některého z poslanců, jak se vracel domů."

России — русским!

РУССКИЕ ВЕДОМОСТИ

Nacionální a antisionistická Ruská strana popevok Iva Hoffmana o slubenej láske nepozná

Trocha humoru na doplnění

Holčička vidí plakát ODS se siluetou ptáčka a ptá se tatínka: "Tati, to je ta jiříčka, co nosí do stavení štěstí?" Otec se zasměje a vysvětluje: "Kdepak, to je Klausův holub z ODS. Ten nic nenoší, jen sežere, co se dá nejraději by jen stále seděl na nejvyšším

místě střechy, nadouval se a na všechny bublal." Holčičce to nestačí a ptá se: "A k čemu je dobrý?" Tatínek se zamyslí a povídá: "Dobrý by byl nanejvýš na pekáčku, dobře propečený. Ale to bychom jej musili dříve zadusit. Víš, holubi se nepodře-

zavají, jako husy, ti se musí zadusit. A neptej se mně na takový pitomosti, nebo se rozčílím. Jdi si raději hrát s panenkou. Na tyhle věci máš ještě čas. Stačí, že z nich bolí hlava mne i maminku."

Stát jako diktátor

"Americká zahraniční politika nesmí zahrnovat jen snahu zamezit šíření raket na Blízkém východě, nýbrž i potvrzení závazků USA vůči Izraeli tak, aby si židovský stát ve vojenské oblasti zachovával kvalitativní náskok před svými potencionálními protivníky. Arabskoizraelský spor hodlám řešit jako konflikt, v němž je v sázce přežití Izraele."

Tolik z rozhovoru nového amerického prezidenta B. Clintona pro časopis Middle East Insight.

Ačkoliv jsem si ani na okamžik nepamyslel, že zrovna Clinton by usilovat o vymanění USA z izraelského zajetí, tento jeho výrok však svou naprostou otevřeností vyvolává otázku, jaký je vlastně obsah Clintonovy role. Vždyť je to právě vyživovací povinnost Bílého domu vůči Tel Avivu, která přivedla americké národní hospodářství do slova pod úroveň průměru zemí třetího světa a jehož základní funkce jsou dnes ve své podstatě nahrazeny rozsáhlými bursovními a bankovními spekulacemi židovských finančních magnátů.

Otázka tedy nezní, jaké kroky pro oživení americké ekonomiky Clintonův tým uskuteční, ale počali se mu onu ekonomiku zavléci pod výhradní kontrolu židovských lobby.

K uskutečnění tohoto závěrečného kroku (závěrečný ve smyslu nastolení židovské světovlády by měl mezinárodní establishment podle připraveného scénáře nastolit sociálně-demokratické režimy (modifikace bolševismu), a to nejen v Evropě, ale i v USA.

Byť vše je pouhá slovní ekvilibristika s nedefinovatelným obsahem, vyjdu-li z karet, s nimiž ONI hrají proti veřejnosti, odpovídá Clintonova role výše uvedenému.

Robert Reich (Žid na první pohled), jehož Clinton nedávno jmenoval šéfem svého transformačního týmu pro ekonomické záležitosti, se ihned nechal slyšet, že bude usilovat o ústřední roli státu v ekonomice, což může znamenat určitý signál pro stejné (připravované) změny v Evropě. JEJICH list The Washington označil toto jmenování za konec dvanáctiletého prosazování teorie volného trhu (abstraktní pojem).

Tzv. pravicové (gangsterství) pojetí ekonomiky se základními (ne)ferovými pojmy: tržní mechanismus, tržní prostředí, volný trh, zóna volného obchodu atd., totiž své poslání už splnilo. Zcela logicky zničilo státní (národní) ekonomiku, čímž se i fakticky zdiskreditovalo vše skutečně pravicové a "dokázalo", že pravicová orientace je pro MODERNÍ svět konce 20. století nepoužitelná, ba co více - pro jeho demokratický vývoj smrtelně nebezpečná. (Stejným způsobem svou roli

vbrzku dohraje i Klausova reforma, včetně jejího protagonisty).

Jistěže podstata nespočívá ve sporu o výši podílu státu na ekonomice, ale právě onou diskreditací pravicového pojetí (s cíleným zdůrazňováním absence podílu jako rozhodující příčiny ekonomických a sociálních krizí - státní diktát veřejnost bohužel neregistruje) dosadit legitimně stát k moci, nikoli jako kontrolora a ochránce, ale jako diktátora především proti střední podnikatelské vrstvě, která tvoří základ každého národního hospodářství. Zbytek oné vrstvy bude na Západě zničen, na Východě ani nestačí vzniknout.

(Skutečnou podstatou "Klausovy teorie minimální úlohy státu" je totální státní diktát; vláda rozhoduje o jmenování a odvolávání ředitelů podniků, schvaluje či neschva-

luje privatizační projekty, prodává či rozdává podniky, atd., atd.).

A protože ani dnes pranic neztratil na aktuálnosti výrok českého historika dr. Veleňovského: "Co chce Žid ovládnout, nejdříve zničí", není vyloučeno, že - jak jsem se již nedávno zmínil, Clinton bude oficiálním aktérem pohřbu Spojených států jako takových. Podlé mého názoru byl zřejmě pro daný účel - co by Clintonův potencionální nástupce - nasazen do této volební kampaně R. Perot. ~

Konečné nastolení židovské světovlády však považuji za nemožné, neboť tento ďábelský plán prostě nemůže dospět ke svému konečnému cíli. Jeho závěrečná fáze se podle mého názoru zvrhne v nekontrolovatelný konflikt VŠECH proti VŠEM o NIC. Jenom doufejme, že ti, kteří onen konflikt přežijí, pochopí jeho skutečnou příčinu a naleznou v sobě sílu a odvahu začít znovu.

J. Tomáš

Intelektuální karikatura je českému národu blízká ...

Samotný fakt, že Václav Havel přijal oficiálně kandidaturu na funkci českého prezidenta, nemíním nikterak podrobně komentovat, protože tím nenastalo nic neočekávaného.

V této souvislosti však za povšimnutí stojí skutečnost, jak židovsko-německá lobby, jejichž zájmům Havel slouží především, důsledně trvá na jeho znovuxponování. Vysvětlení není složité: vysoké a již od roku 1969 trvající zasvěcení Havla (30. stupeň skotského ritu) zavazuje k doživotnímu plnění povinností z onoho zasvěcení vyplývajících - to pro Havla; pro jeho nadřazené zase představuje relativně značnou záruku a jistotu spolupráce s někým, kdo byl pro svou roli dlouhodobě, za obrovských finančních nákladů připravován.

Můžete samozřejmě namítnout, jak je možné, že si ona zmíněná část mezinárodního establishmentu vybrala a vychovala k prosazování svých zájmů v Československu právě toto žvanící perpetuum mobile. Po třech letech se mi tento krok establishmentu jeví stále více jako naprosto dokonalý psychologický tah, neboť Havlem ztělesněný a prezentovaný prototyp intelektuální karikatury je identický s duchovní úrovní převážné části české veřejnosti. Právě proto je jí Havel pořád tak blízký. A obávám se, že čím více a nesrozumitelněji bude žvanit, tím jí bude bližší. Oni mu lidé sice nerozumí a rozumět nebudou (nikoli proto, že jeho výlevům porozumět prostě nelze), ale proto, že nerozumí sami sobě. Pak už postačí vhodně cílená propaganda a z oné nesrozumitelnosti a duchovní nahoty se stává cosi geniálního, něco, nad čím je zbytečné uvažovat, neboť to řekl Havel a tudíž to musí být pravda. Přece by jinak nedostával čestné doktoráty ...

A bylo to právě ono Havlovo intelektuální zoufalství; na němž jeho nadřazení vykonstruovali přípravné práce k rozbití státu. Ačkoliv Havel se nikdy ani slůvkem nevyjádřil proti Slovákům, jeho intelektuálního profilu se slovenský národ, který jako celek duchovní kvalitou český národ mnohonásobně převyšuje, docela přirozeně štítil. Po té už nebylo nic jednoduššího, než Havlovi vhodné načasovat 2-3 návštěvy na Slovensko, uvést několik celostátních tzv. statistických průzkumů, které ukázaly markantní rozdíl mezi prezidentovou popularitou v Čechách a na Slovensku a počáteční fáze k rozpadu státu byla připravena.

Slovenský národ naprosto logicky odmítl žít ve společném státě s národem, který nejenže nepřičetně hltá Havlovy vykašlavané bláboly, ale už při pouhém pohledu na něho slzí dojetím.

Tato logická reakce však měla i svoji stinnou stránku: Slováci učinili přesně to, co od nich establishment očekával. To není výtka, pouze konstatuji.

(Řešením česko-slovenských vztahů jsem se zabýval v minulém čísle Týdeníku Politika).

A na závěr ještě několik slov k období od Havlovy abdikace na úřad federálního prezidenta do jeho oficiálního oznámení kandidovat na post prezidenta českého.

I zde je naprosto zřejmé působení Protokolů sionských mudrců. Trapné volební frašky s oněmi několika zájemci o prezidentské křeslo, kdy už předem bylo jasné, že ani jeden z nich nebude zvolen, se neuskutečnily náhodně. Jejich smysl vysvětluje sezón 10., odst. 13, kde je m.j. uvedeno:

"Proč by nám mělo záležet na tom, že nastane chaos, protože nelze nalézt vhodnou osobu prezidenta, když tyto zmatky i tak vedou k rozvratu státu?"

Byť podle zarytého tvrzení židovských prominentů jsou Protokoly padělaným pamfletem carské ochranky, je podivné, že carská ochranka, jakožto neoddělitelná součást ruského carského režimu, byla smetena Židy vymyšleným a instalovaným bolševismem (jmenný seznam židovských protagonistů bolševické revoluce v Rusku, zveřejněný v TP č. 50, je neoddiskutovatelný) a že program Protokolů, odstavec po odstavci, uskutečňuje židovská elita a nikoli carská ochranka ...

J. Tomáš

Smyslů mámení

*Snad to byl jen sen,
který přišel po mnoha nocích bezesných.
Snad poblouznění z tropického žáru,
který v noci uzavíral letní den.*

*Snad to bylo šilenství z žízně,
při nekonečné cestě pouští vyprahlou.
Snad mučivost neukojitelné touhy,
která se zjevila náhle, jak barvy podzimu.*

*Snad je to jen prostá nedozírnost dálek,
která dolévá pohár hořkosti.*

*Snad pouhý přelud,
který nesl bláhovost a viru bezednou.*

*Snad to bylo pouhé omámení z nápoje,
do kterého jsi přimíchala zrno jedu.*

*Tvými prsty propadly mé údy
a z nedověřeně dlaně vyprchal klid duše.
Z každého mámení*

*je nejkrutější ranní procitnutí.
Opuchlá víčka, oči zalité solí —
však mužům se nepřisluší plakat.*

*Přijmi marnivost ženského počínání,
přijmi žár slunce i svit luny,
přijmi ranní rosu i rozpukanou zem,
přijmi kapku krve i rány zhojení,
přijmi pokorně prohru a nezapíjej vítězství.*

Přijmi také zákon — o pomíjivosti času.

— František Růžička